HÃY DÙNG SỮA HIỆU

NĂM THỨ SÁU SỐ 1633

GIÁ : 0$06

THỨ BA 16 JUILLET 1935

Đuốc nhà nam

Chủ-nhiệm : NGUYỄN-PHAN-LONG

BÁO-QUÁN VÀ TÒA SOAN
72 Rue Lagrandière — Dây thép nói số 6.96

Quản-lý : NGUYỄN-VĂN-SÂM

GIÁ BÁO

Một năm	13$00
Sáu tháng	7 00
Ba tháng	3 50
Mỗi tháng	1 20
Mỗi số	0 06

QUAN THỐNG-ĐỐC PAGÈS ĐẢ LO SĂN SÓC MÙA MÀNG NĂM NAY

Mùa làm ruộng năm nay đà tới rồi. Quan Thống-đốc Pagès không quên phận sự của ngài lo lắng từ chút cho dân.

Trong hai tờ châu-tri mà ngài gởi cho các quan Tham-biện, ta thấy rỏ thiệt ngài hết sức chăm chú làm lợi cho dân trong lúc mùa màng sắp tới.

Trong tờ châu-tri số 257 bis, ngài căn dặn các quan Tham-biện nên chú-ý vào việc lựa lúa giống rồi trực tiếp giao-thiệp với sở lúa gạo Đông-Dương. Phải nông-nả cho nông-gia điền-chủ sốt sắng lo làm mùa, điều cần nhứt là phải trực-tiếp với họ để giục lòng họ.

Sau lại ngài dặn cho ngài biết cái kết quả trong lúc khởi công làm mùa, hạn đến trước ngày 15 Juillet 1935.

Trong tờ châu-tri số 268 đề ngày 4 Juillet 1935 ngài lại đem những công việc của quan chủ-tỉnh Cholon đang thi thố lúc nầy đặng sửa sang mùa màng trong hạt để các tỉnh khác cũng coi theo đó mà làm.

Hiện nay quan chủ-tỉnh Cholon có bố cáo cho các nông dân trong tỉnh biết rỏ mùa màng tốt đẹp ở tỉnh Bentre hồi năm ngoái, là nhờ nông-dân ở tỉnh đó đem ngâm lúa giống vào nước có pha chất « Bichlorure de Mercure ».

Một số nông-dân ở Cholon bắt chước theo cách nầy, nhưng hiện nay đem chất « Formol » mà thế cho chất « Bichlorure de Mercure ». Lúc đó, theo lịnh của quan Chủ-tỉnh, sở lúa gạo Đông-Dương mới phái người đi đến nhiều nơi thị tứ mà bày tỏ cách thức ngâm lúa giống cho dân biết.

Chẳng những vậy thôi, ở tỉnh Cholon hiện nay, công cuộc sửa sang nghề làm ruộng đương sốt sắng tiến hành và có qui-mô hẳn hỏi.

Một phần công-điền đều giao cho sở lúa gạo Đông-Dương để làm chổ tròng các thứ lúa giống thượng hạng. Nơi nầy nhờ sự săn sóc theo cách thức trên đây mà có thể cung cấp được 3.000 tấn lúa giống cho hết thảy nông-dân trong tỉnh được dùng.

Lại nửa, nơi phần đất quốc-gia thuộc làng Hòa-Khánh, sở dẫn-thủy nhập-điền đả khai được nhiều con kinh nhỏ, nước mưa do theo đây mà chảy vào ruộng có nước phèn làm cho đất ruộng nầy hết phèn ; một mặt lại đặt nhiều cửa bừng bằng máy ngăn nước mặng ở con sông Vàm-cỏ chạy vô. Cho nên đến năm 1936 đây nông-dân ở đó có 1.200 mẫu đất quốc gia làm ruộng được.»

Sau tờ châu-tri thứ hai nầy, quan Thống-đốc căn dặn các quan Tham-biện nên cho ngài biết coi tờ châu-tri nầy có ích lợi gì cho tỉnh của mỗi ông cai trị hay không.

Đ. N.N.

« BA ÔNG THÔNG TÍN »

Vừa rồi bạn đồng-nghiệp Đ. T. có đăng một bổn hài-kịch tựa là « ba ông thông-tín ».

Nếu tôi là một nhà thông-tín mà đọc bài hài-kịch ấy chắc phải khó chịu nhột nhạt lắm.

Nhưng xét cho kỹ, trong đám người nào lại không có một ít « con chiên ghẻ » làm cho cả đám phải mang tiếng lây, nên chuyện « ba ông thông-tín » ở Phan-thành kia đã bị nêu trên bài hài-kịch trong báo Đ. T. đó không phải là chuyện lạ và cũng không phải là chuyện bịa đặt thái quá đâu.

Đại-phàm, bao giờ mía cũng có đốt sâu, đốt lành, nhà cũng có chổ dột chổ kín, thì bảo sao trong số các ngài thông-tín không tránh khỏi có lẫn lộn những ông thông-tin « trời ơi » được ?

Hôm nay Đằng-giang xin lỗi những bạn thông-tin có tư-cách, biết quí trọng danh dự cho phép tôi nói chuyện về một ít ông thông tin « trời ơi ».

Vừa rồi bổn-báo phái-viên xuống Lục-tỉnh có gặp nhiều bạn độc-giả ở hạt nọ thuật hết những cách hành-động quái gỡ để hèn của một nhà thông-tín.

Nhà thông-tín nầy mượn cớ đi điều-tra tin tức, đi tới đâu cũng chưng minh là phóng viên của Đ.N.N. đả từng viết bài ký tên là CHÂU-NAM, là TỬ-THÀNH là những cái biệt hiệu của vài bạn cộng-sự của Đằng-giang vẫn ở luôn luôn tại Saigon.

Ngoài ra, nhà thông tin ấy còn đến la lết tại nhà quan chủ quận rồi mượn xe đạp đi chơi, cũng gọi là đi điều-tra tin tức cho nhà báo.

Có điều để hèn nầy là mỗi khi ở nhà giàu nào có đám tiệc gì thì ông thông tín ấy lại đòi đi đến dự, — dầu là đám giỗ và dầu người ta không mời, — để viết bài kỷ thuật trên mặt báo. Những việc làm của vị thông tin ấy như đã kể sơ lược trên đây cũng đủ làm cho phần đông độc giả ở miệt thôn quê chán ngán các ông thông tín nhà báo và nhứt là làm cho nhà báo phải mang tiếng nầy nọ.

Có nhiều ông thông tin lại đi khua miệng đầu nầy xóm nọ hình như các ngài muốn cho tất cả mọi người trong những vùng mà các ngài ở đến biết các ngài là thông tin, để kính nể các ngài. Rồi mỗi khi đi ngoài đường hay đi đến đâu là các ngài hiêu hiêu tự đắc, cứ tưởng rằng trong tay các ngài có oai thế gì lớn lắm mà không ai được khinh thường các ngài vậy.

Chính trong bài hài-kịch của báo Đ. T. có miêu tả rỏ rệt những cái cử-chỉ quái gở của mấy ông thông tin « trời ơi » làm cho Đằng giang đọc đến phải chán ngán hết sức !

Có lẽ mấy ông thông tin ấy tưởng rằng bà con ở miệt vườn kia là một nước người mù mà mấy ông là những ông vua một mắt của nước người mù ấy chăng ?

ĐẰNG-GIANG

CUỘC ĐIỀU-TRA CỦA Đ. N. N.

Máu đào nhuộm áo cà - sa

II

Có mấy hạng thầy chùa ?

Hỏi qua về sự nghe biết đôi với các cảnh chùa ở đó thì anh T. ra dáng bi quan lắc đầu nói :

— Tu bây giờ khó lắm. Muốn tìm một vị chơn tu không phải dễ. Tôi xin để lại phần anh điều tra lấy. Tôi bấu nay có để ý xem xét, từng tới lui ở các kiển chùa song không muốn khai tệ với anh sợ anh nghi tôi có cái lòng bất công, mà thứ nhứt là sợ động đến sự tín ngưỡng của nhiều người ở Lục-tỉnh. Bởi mọi người sợ như tôi, thành thử biết bao nhiêu là chuyện nhơ nhớp đã xảy ra dưới chơn Phật mà không ai biết được.

Nên nếu cây viết của anh đừng bị một lẽ cản trở gì khác, tôi tưởng anh cũng nên vì sự ích lợi chung mà vạch bét những điều tối tệ ấy ra.

Anh hỏi về thầy tu ? Có nhiều hạng lắm. Ngoài cái hạng chơn tu mà chúng ta phải bái phục ra còn biết bao là hạng mượn cửa Phật để dễ bề trăng gió, mượn danh sư để vơ vét bạc tiền, chẳng tin anh lên đến đó mà xem, riêng phần tôi, có thể tôi chắc có một số ít cái áo cà sa ở đây bị tắm những giọt máu đào của các cô gái xuân.

Thương hại thay.

Tưởng dựa Thiền môn cho dứt nợ !
Dè đâu :
Hóa ra dân Phật hổ thầm duyên !

Nghe những lời anh T. thở than về cái «nghiệp chướng» các nhà sư, nếu tôi là nhà đạo đức nhỏ đặc tôi sẽ có thể vuột miệng mà bảo rằng : « Quốc gia tương vong tất hữu yêu nghiệt ! » Cái « Sứ mạng » của tôi là để tìm xét lời người ta nói lâu nay. Tôi cáo từ anh T để tìm đường lên núi, ngày giờ có hạn [illegible] ở lâu ngày gặp gỡ anh T. cầm lại để cho tôi thêm một vài tài liệu.

— Như tôi đả nói với anh, tôi không giở cái «hũ mắm» trong các chùa ở đây, nhưng tự khắc rồi anh cũng rỏ biết. Hiện giờ về đàng đạo Phật, nói gồm một tiếng thật chớ nó có nhiều nhánh nhóc ở bên trong hình như có một cái phong trào đang bành trướng, là phong trào nuôi cô vãi trong chùa. Tôi ở đây đả nghe chán những chuyện sư Ch. ở Giadinh, sư Nam nào đó ở Mytho. Để tôi kể cho anh nghe, câu chuyện của một người tự xưng là Cao thiên Đạo.

Thầy tư M. gốc ở Longxuyên, đã có lên xuống các núi ở đây nhiều lần, hiện giờ cư trú ở lang Thiện-My (Soctrang) chính là một người đã thi hành cái thũ đoạn dã man gớm ghiếc ấy. Ăn chay trường mà không cạo đầu. Trong nhà nuôi đệ tữ gái có cả chục người, đều là các cô chưa đúng tuổi trưởng thành không biết là tên gì nhưng thầy tư cứ đặt tên là Nhứt, Nhì, Tam, Tứ, v.v.. Cô Nhứt thì đẹp, hơn cô Nhì, cô Nhì thì trắng hơn cô Tam. Được cầm chìa khóa tủ sắt là cô Nhứt !

Tôi không nói đến cách tu của thầy, những sự nói tướng nói thần của thầy làm gì—vì nói một mình chuyện thầy cho anh viết ra cũng mấy chục trương báo mới hết, chỉ nói rằng những cô Nhứt, Nhì, Tam, Tứ chẳng khác nào như tam cung lục viện, còn thầy là một ông vua Thổ nhỉ kỳ thuở trước vậy ! Nếu anh chịu khó xuống điều tra chắc sẽ tìm thấy nhiều chuyện lạ nữa.

Ở đây có nhiều thầy giống như thầy Tư M. về Cao Thiên Đạo vậy. Vậy anh cứ vô Xà Tón sẽ biết rỏ hơn. Nói ra đây họ sẽ nói tui mình kiếm ăn không được rồi không muốn để cho họ kiếm ăn ! Anh T. nói với tôi mà cả cười.

Vì một xu cũng có thể bị cắt cổ

Từ Châu-Đốc đi Tri Ton, tức là Xà Tón đường dài 42 cây số. Khỏi Châu thành bảy ngàn thước gặp núi Sam sừng sựng ở bên cạnh đường. Đá xanh trải đường khắp Namkỳ phần nhiều đều lấy ở các hầm đá tại núi Sam.

Trên ngọn núi Sam thấy có tòa nhà trắng. Đó là pháo đài. Lúc trước đây, quan Toàn quyền Robin đi kinh lý miệt Hậu giang có leo lên đó để nhìn thẳng ra cánh đồng bằng thẳng lớn rộng minh mông cánh đồng 50 mẫu để định cách dẫn thủy nhập điền.

Xe chạy quanh núi, để mắt nhìn thoáng qua thấy bên cạnh lộ, dựa triền núi có cảnh chùa đẹp trước cửa đề ba chữ là «Tây-an tự».

Tôi yên trí đi viếng các núi kia trước rồi sau sẽ về ghé lại núi Sam, nên chỉ hỏi sơ người

(Coi qua trương 6)

An cướp đánh ghe trói tài-gia liệng dưới sông

...lại còn đổ dầu lửa toan đốt một người đờn bà nữa. — Bọn cướp chỉ lấy được có 6 cắt bạc

Quận Sóc-sải (Bentre) mười mấy năm về trước là ổ trộm cướp rất có tiếng. Từ khi bọn cướp là tên Mây Mưa bị ông Nguyễn tần Hoài thộp óc được, thì miệt ấy dân lương thiện mới hết lo. Tuy vậy chớ cũng không sao trừ cho tuyệt được đồ đệ của Mây Mưa còn sót lại.

Như mới đêm 9 Juillet 1935 đây có một toán cướp năm đứa đón đánh ghe của tên Tế chở chuối bưởi đi bán trong miệt Rạchgiá.

Ghe ra khỏi vàm Hàm-luông một đổi, thì bị bọn cướp chặn ghe lại có bắn 1 tiếng súng thị oai và kêu ghe phải xuôi chèo nếu không tuân lời thì chúng nó sẽ bắn chết. Bên ghe có 2 người đàn ông một người đàn bà có chữa được 6 tháng, nên không dám chống cự lại với bọn cướp, đành để cho bọn cướp qua ghe chèo chiếc ghe qua phía sông thuộc về hạt Vĩnhlong. Tới chổ ấy tục kêu là (Hang-chuột) là chổ trú ngụ của quân trộm cướp nơi ấy thật là sầm uất.

Bọn ăn cướp mới ra tay lục soát cùng trong ghe và trong mình tài gia chỉ có 6 cắt bạc vì ghe mới chở hàng đi bán. Thế mà, bọn cướp cũng không tin, cứ bắt chủ ghe tra khảo rất tàn nhẫn. Bọn cướp lấy giây luộc buộc ngang hông tài gia liệng xuống sông cho uống nước đã đời rồi mới kéo lên.

Còn người vợ của tài gia bị bọn cướp đổ dầu lên đầu để đốt. Người đàn bà sợ chết thổi đèn tắt, nên tên cướp chưa kịp đốt.

Đã có 2 tên trong bọn cướp bị bắt

Vì tài gia biết mặt của bọn cướp 2 người nên sau khi bọn cướp bươm thì tài chủ và bạn chèo trở qua đồn Hàm luông cáo báo với thầy đội đồn làng có biết mặt bọn cướp ấy. Tài gia tả hình dạng của 2 tên cướp, thì nội trong ngày 10 Juillet 35 thầy đội và lính đả thộp óc được 2 tên cướp tra khảo thì chúng nó đã khai thêm 3 người nữa. Tài gia nhìn mặt thật quả, bọn cướp thú nhận. Thầy ban biện và thầy đội đồn đêm 11 Juillet lối 9 giờ tối tra khảo bọn cướp đủ đều, nhưng bọn cướp không chịu khai rằng có súng. Chắc có lẽ bọn cướp nầy còn nhiều súng và nhiều đứa. Đợi có tin thêm chúng tôi sẽ cho độc giả rỏ thêm.

VÕ-TÒNG

TÒA ĐẠI HÌNH

Vụ Neumann-Chêne

Sáng hôm qua, tòa đại hình đã nhóm xữ vụ Neumann-Chêne do ông Garrigues làm chánh tòa.

Ấy là vụ ông Neumann, chũ báo «Presse Indochinoise» kiện ông Chêne, viện trưởng phòng canh nông về những bài báo phỉ báng trong tờ «Paysan de la Cochinchine» của ông Chêne.

Trạng sư Ferland thay mặt cho ông Chêne đứng ra đọc tờ đề nghị xin đem vụ nầy xữ tại tòa tiểu hình vì những bài báo kia thuộc về đời tư của ông Neumann và ấn hành sau cuộc tuyển cữ hội đồng quãn hạt nghĩa là sau khi ông Neumaun không còn là ông hội đồng quãn hạt nữa nên ông Neumann không thể nhờ tòa đại hình xữ được.

Còn trạng sư Limet và Gallet thì thay mặt cho ông Neumann xin kiện ông Chêne tại tòa đại hình vì những bài báo phỉ báng kia có quan hệ đến cái phận sự làm hội đồng quản hạt của ông Neumann.

Kết cuộc toà đại-hình tuyên bố không quyền xữ vụ nầy và nhường cho tòa tiểu hình xữ.

Vì nghèo quá nên tự-tữ

Nuốt pháo chà, thắt cổ mà vẫn còn sống

Hồi 2 giờ khuya chúa nhựt rạng mặt thứ hai, nhà thương Thuduc có chở xuống nhà thương Giađinh một người đàn ông tự tữ bằng pháo chà. Nhờ quan thầy tận tâm cứu chữa nên người ấy vẫn sống như thường.

Do theo lời khai, thì người tự tữ ấy tên là Trần ngọc Bá, 41 tuổi ở tại Thuduc vì mang bịnh ghiền mà lại nghèo túng quá đổi thêm mẹ ruột và mẹ vợ đều đau nằm rũ liệt, nên Trần ngọc Bá dùng pháo chà để quyên sinh cho khỏi thấy cảnh đau lòng ấy nữa.

Chẳng dè sau khi pháo chà nuốt vào bụng rồi mà vẫn không thấy gì hết, nên Trần ngọc Bá tức mình dùng dây thắt họng.

Có lẽ vì nợ trần chưa dứt, nên vừa treo cổ thì sợi dây bổng đứt, Bá té xuống đất.

Người nhà hay được vội chở Bá vào nhà thương như trên đã nói.

Có quả thật là phong giựt chăng ?

Bà Huê 63 tuổi bị té bể đầu

Chịu đau không nổi nên đã chết tại nhà thương

Trưa hôm thứ bảy 13-7-35, bà Lâm thị Lựu là mẹ vợ của anh Nguyễn tần Phát làm thợ bạc ở chợ Thị-nghè có chở vào nhà thương Giađinh một bà lão bị bể đầu và bất tỉnh.

Quan thầy lật đật xức thuốc cầm máu và băng bó cho bà lão ấy. Cứ theo lời khai của anh thợ bạc Nguyên tần Phát và mẹ vợ anh, thì bà lão bị thương đó tên là Nguyên thị Huê tuổi đả 63.

Bà Huê ngụ tại Bàchiểu cùng bà Lâm thị Lựu là chổ quen biết.

Hôm đó bà Huê hay tin bà Lựu ở dưới Lục tỉnh mới lên, nên ba lum cụm lần qua Thịnghè để thăm.

Bà Huê đến tiệm anh Phát là 6 giờ rưởi sáng. Lúc đó mẹ vợ của Phát (thị Lựu) mắc ở ngoài chợ mua đồ, nên Phát bảo bà Huê ngồi chơi để anh ra chợ kêu về.

Tiệm của Phát ở trước mặt chợ nên Phát đi một lát trở về lại có cả mẹ vợ là bà Lựu.

Gặp mặt nhau chi xiết nổi vui mừng : bà Huê và bà Lựu ngồi nói chuyện nầy sang chuyện nọ coi có vẽ tương đắc lắm.

Đồng hồ trong nhà gõ 11 tiếng cả nhà xúm nhau lại ăn cơm và chuyện văn đến gần 12 giờ trưa mới dứt.

Cơm nước xong rồi, bà Huê và bà Lựu ngồi trên ván ăn trầu và nói chuyện nữa.

Thình lình bị phong giựt hay sao không biết bà Huê vùng té bật ngửa va đầu vào cạnh tũ rồi ngã luôn xuống gạch tàu, máu phun ra có vọt coi rất ghê.

Cả nhà thấy vậy đều hoảng hồn thất sắc, mới xúm nhau lại đở bà Huê dậy, thì thấy trên đầu bà bị bể rất lớn nên máu cứ cuồn cuộn chảy ra mãi không dứt.

Kiếm đồ cầm máu cho bà Huê không được, nên bà Lựu lật đật kêu xe chở tuốt bà vào nhà thương Giadinh để quan thầy điều trị, còn anh Phát thì chạy đi tìm hương quãn Sở tại mà báo tin ấy.

Hương quãn Tuân có thân hành đến tại nhà Phát mà làm biên bản.

Đó lời của anh Phát và mẹ vợ anh là bà Lựu thuật lại cho chúng tôi nghe như vậy.

Vì thương tích nặng quá, nên bà Huệ chịu đau không nổi đã từ trần hồi 9 sáng hôm qua.

NHỮNG NẠN XE CỘ trong hai ngày lễ

Tai nạn xe máy dầu cách Vũng-Tàu 6 cây số

Hồi 7 giờ sáng chúa nhựt 14-7-35, M. Nguyễn hữu Nhân cùng một người bạn mỗi người một chiếc xe máy dầu khởi hành tại Saigon vùn vụt chạy thẳng ra đường Vũng tau (Cap St Jacques).

Khi còn cách sáu cây số nữa tới Vũng Tàu, bổng gặp đường xấu, phần thì xe chạy thật mau nên chiếc xe bị trật bánh lật ngữa quăng người ngồi trên xe văng xuống đất.

Chiếc xe sau vùn vụt chạy trờ tới cáng nhằm xe kia, nên cũng lật uôn.

M. Nguyễn hưu Nhân bị té gãy răng và trặc chơn, còn người bạn của M. Nhân thì bị bể trán. Hai chiếc xe máy dầu bị hư hết.

Thời may lúc đó có một chiếc xe hơi «Ford» do một người Annam cầm lay bánh chạy ngang qua đó thấy vậy vội ngừng lại và chở 2 người bị nạn ra ngoài nhà thương Vũng tàu băng bó.

Người nhà M. Nhân hay tin lật đật mướn xe lô ca xóng số C.B. 130 chạy thẳng ra Vũng tàu chở M. Nhân và người bạn về nhà thương Giađinh. Đến nơi là 5 giờ chiều.

M. Nhân có nhờ một nhân viên trong nhà thương khám nghiệm giùm thân thể và băng bó kỷ lưỡng lại.

Tại đường Galliéni

Trưa hôm 13-7-35 vào lối 11 giờ tại đường Galliéni gần ga Louvain, chiếc xe hơi Citroen C. F. 198 của một viên chức nhà Đoan đụng nhằm đứa nhỏ là cậu Ngân 10 tuổi. Cậu Ngân bị té va đầu vào lề đường nên bị lổ đầu trầy trắng nhiều chổ.

Người chủ xe chịu cho thân mẩu cậu Ngân 10 đồng nên điều đình ổn thỏa nhau.

Tại Dakao

Hồi 11 giờ trưa hôm qua, chiếc xe hơi C. F. 866 của người chủ Tây cầm tay bánh chạy trên con đường Albert 1er (Dakao) đụng nhằm một cậu bé 5 tuổi. Cậu bé bị phun máu đầu, được chở đến nhà thương băng bó.

Tại đường Norodom

Hồi 4 giờ sáng chúa nhứt 14-7-35, có chiếc xe hơi chạy trên đường Norodom đụng nhằm chiếc xe ngựa 94 G.Đ. 730 Saigon do anh Quí cầm cương.

Anh Quí bị té lổ đầu phun máu còn chiếc xe hơi kia thì xả máy chạy biệt mù nên không biết xe ai.

Đụng người ta lổ đầu chảy máu rồi bỏ chạy, người chủ xe nào khiếp nhược vậy ?

Tại Tân-định

9 giờ sáng hôm qua 15-7-35 chiếc xe thổ mộ 540 đụng nhằm đứa nhỏ Nguyễn thị Mao 7 tuổi ở đường Paul Bert (Tânđịnh). Thị Mao bị thương nặng.

Tại Lògóm

Sáng hôm qua tên Lời đi xe máy bị té ở Lògóm (Cholon) không có thương tích gì, nhưng Lời bị tức nên được chở vào nhà thương Lalung Bonnaire để dưỡng bịnh.

Trước chợ Bến-thành

Sáng hôm 14-7 35, Long Thă cởi xe đạp trước chợ mới Saigon đụng nhằm một chú khách cũng cởi xe đạp, chú khách bị té lổ đầu sơ sịa.

Tại ngả tư Bìnhhòa

Hồi 12 giờ trưa ngày chúa nhựt M. Jean Saliex, 22 tuổi đến nhà thương Giađinh bảo rằng đi săn bắn về và bị nạn xe hơi tại ngã tư Bìnhhoa (Giadinh).

Cái lổ mũi của M. Saliex bị xứt máu chảy dính đầy miệng, còn cái môi thì bị trầy và sưng lên.

Quan thầy cho chở M. Saliex xuống nhà thương Đồn đất.

Tại Chí Hòa

Hồi 5 giờ rưỡi chiều hôm 14-7-35 người ta chở vào nhà thương Giadinh cậu Lê văn Quí, 18 tuổi, ở tại làng Chí hòa. Cậu Quí bị xe hơi đụng bị thương khá nặng nơi tay nên nằm bất tỉnh.

Xe hơi đụng xe kéo tại ngả - sáu Verdun

Hồi 8 giờ 20 tối ngày thứ bảy 13-7-35 trời cứ mưa lai rai mãi nên ngoài đường phố vắng dạng người đi, thình lình tại ngả-sáu Verdun-Lagrandière có một tiếng « rầm » ngó lại thì thấy một chiếc xe hơi đụng nhằm một cái xe kéo ngã nghiêng quăng một người ngồi trên xe té xuống đất.

(Coi qua trương 6)

VỤ MẤT TRỘM TẠI NHÀ NGŨ TAM-KỲ

Thủ-phạm là 2 tên bồi phòng

Vụ M. Nguyễn văn Vinh ở Sadec lên trọ tại nhà ngũ Tam kỳ bỏ quên dưới gối một cái bóp-phơi có đựng 445$.00 chúng tôi đã có nói qua trong một số báo trước.

Lúc trở về Sadec, đi được nửa đường M. Vinh mới hay, vội vả trở lên Saigon đi thưa bót quận nhì.

Nhà chuyên trách bắt hai tên bồi phòng Nguyễn văn Nghi và Nguyễn văn Kiệt tra hỏi, chúng đều thú nhận tội lỗi. Nghi thì chịu có ăn cắp tiền của M. Vinh còn Kiệt là đồng loả.

Nhơn dịp nầy nhà chuyên trách có tìm được một sợi dây đeo tay bằng vàng của bà Lê văn Vinh ở Chaudoc.

Hiện thời cả hai tên bợm ấy đã bị giải toà rồi.

Những vụ đổ máu....

Anh Qui bị chém

Anh Khách, cu li xe kéo và anh Trần văn Qui cùng ở chung nhau một dảy phố ông Quản ở đường hẻm Roger Massoulard Saigon.

Nhà Khách có cho hai vợ chồng thị Đề người Quãng Ngãi ở đậu. Mới đây thị Đề cậy Khách vay của chủ phố 10 đồng rồi trốn đi mất.

Qui hay tin hai vợ chồng thị Đề bỏ trốn đi mất lấy tình thật mà tỏ cho chủ phố nghe.

Khách cho Qui muốn lập công với chủ phố nên chiều hôm 13 Juillet 1935 Khách uống rượu hơi say đứng trong nhà mà chửi xa chửi gần Qui. Qui mới đến nhà Khách gạn hỏi bị Khách chửi tới, Qui bạt tai Khách, Khách vào nhà trong xách dao ra chém ngay nơi ruột Qui. May Qui đỡ được Khách chém tiếp lát nữa trúng nơi cánh tay mặt Qui phủng thấu xương, máu tuông lai láng.

Vợ Qui đi kêu lính và kêu xe kéo hở chồng đi nhà thương băng bó, Lính bắt Khách về bót giam để làm ăng kết. Qui nghĩ tình Khách nhà nghèo nên xin cò bót tha thứ cho Khách.

Ông Tỵ bị chém

Chiều hôm qua 15 Juillet 1935 tại nhà tên Liễu và Lạc ở đường Galliéni phía dưới ga Arras có sòng bài cào.

Nhơn sòng bạc nầy mà tên Nguyễn văn Xánh, 17 tuổi mới gây gổ với ông Tỵ 42 tuổi.

Vì Xánh nói lỗ mãng nên ông Tỵ có thoi nó một thoi mà gây nên cuộc ẩu đã. Không hiểu vì sao trong khi có cuộc ẩu đả một người trong nhà thổ chứa lại đi lấy dao đưa cho Xánh nên Xánh cầm dao đâm vào ngực ông Tỵ may nhờ lưỡi dao lụt nên chỉ bị thương chút đỉnh. Lính đến chở ông Tỵ đến nhà thương băng bó, còn hung thủ là Xánh khi chở xuống bót lại được thả về.

Bót quận nhì làm ăng kết vụ này.

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Quán Ven Đường (microfilm Thư Viện Đại học Cornell). Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng.

Muốn chụp hình cho chắc ý khỏi hư, thì đây có máy hiệu

LUMIBOX

nầy chụp bằng films 6 X 9

kiền đôi

nhắm cách 2 thước, 5 thước và bao xa cũ g được.

Toàn hãng loại kim obturateur để chụp chậm và mau 2 kiến để nhắm.

Máy đã chun đứng, 1 cái giây bóp.

Của hãng LUMIÈRE chế tạo dùng với Pellicule Ultra Rapide

LUMICHROME

LUMIÈRE

Film Lumière

Docteur LÊ-VĂN-QUYỀN

Diplômé de Médecine Coloniale
Ancien Externe de Stomatologie

33, Rue Colonel Grimaud — SAIGON
(Sau gare xe điện Cuniac Saigon-Cholon)

Trị đủ các chứng bịnh. Chuyên trị bịnh ngoài da và trong máu, bịnh phong-tình hay là những bịnh khác gốc bởi bịnh ấy sanh ra. Bịnh trong miệng và răng. Có phòng riêng để chữa bịnh cho đờn bà.

Khán bịnh : Sớm mai 7 đến 9 h. / Chiều 4 h. tới 7 h.

Chúa nhựt và ngày lễ không làm việc buổi chiều.

CHÁNH-PHỦ ĐÔNG-PHÁP — CẦU CHỨNG TẠI TÒA

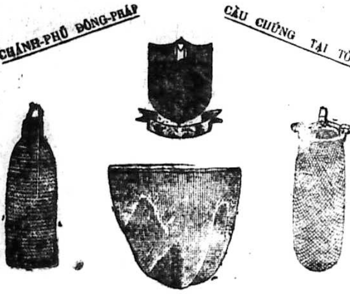

Xin qui ngài chú ý !

Công ty chúng tôi sáng tạo hơn mười năm nay chuyên làm Đại-lý đồ Đức-quốc.

Các thứ manchons hiệu TINH-NGUYỆT

Làm bằng tơ xem rất đẹp để thắp sáng vô cùng, xài bền bỉ

Đủ các thứ đèn thắp bằng dầu lửa và dầu săng ở Đức quốc chế tạo rất khéo, mới qua đủ cỡ lớn nhỏ manchons và đèn.

Xin mời qui ngài đến hãng chúng tôi mua mà dùng không thứ nào bì kịp.

Qui ngài có dùng manchons xin nhìn kỹ hiệu TINH-NGUYỆT của công ty chúng tôi dùng thật tốt : chớ dùng thứ giá thấp không sáng mà lại mau hư uổng tiền.

Việt-Nam Tổng Đại-lý :

MY - QUANG & Cie

33, Bd. Tổng-đốc-Phương — CHOLON

CÙNG QUÍ NGÀI MUỐN MUA

GẠCH NGÓI

Xin qui ngài muốn mua gạch ngói lưu ý : Tại làng Thới-bình (Cầntho) bổn hiệu có lò gạch hiệu **DI-XƯƠNG-THẠNH**, in đủ các thứ gạch ngói. Cách làm gạch của bổn hiệu thiệt chinh chắn vì bổn hiệu lựa đất xét thiệt tốt và mướn thợ chuyên môn rành nghề, đựng in và hầm ra gạch ngói cho được tốt và đẹp.

Qui ngài trong lục châu mua gạch ngói của bổn hiệu một lần sẽ được vừa ý. Theo hồi kinh tế khủng bách, bổn hiệu bán giá thiệt rẻ mà gạch ngói của bổn-hiệu bao giờ cũng bền bỉ tốt đẹp luôn. Qui ngài có lòng chiếu cố xin do nơi đại-lý của bổn hiệu kể sau đây thì sự mua sẽ được thuận tiện.

CANTHO VILLE : Chí-Trung-Hòa (Tiệm thuốc Bắc)
32. Quai de Commerce
CAMAU VILLE : Quãng-Đức-Xương Tél. N°5

ĐI - XƯƠNG - THẠNH
(Làng Thới-bình—CANTHO—Kính cáo)

Saigon

Xóm đặc biệt

Từ hồi nào tới giờ, dân sự ở hai đường Hamelin và Bourdais đều phàn nàn với nhà chức trách sao để cho bọn láng chơi đến đó làm ồn ào không cho họ nghỉ ngơi gì hết.

Mà thật, vùng đó là nơi căn cứ của bọn buôn tương bán phấn, nên suốt đêm đều có bọn láng chơi đến đó trững giởn phá rầy không ai ngũ được với bọn chúng.

Hôm rồi ông chủ hiệu Huỳnh Hương vì nổi dóa cái bọn ăn đêm nên đầu đơn thưa nơi bót quận thứ nhì.

Nhà chức trách phải mở cuộc điều tra coi con cưng của nhà nước là ai, tuội lậu là ai.

.·.

Tôi đi đọc sách

Cậu Thomas Nội là sanh viên trường Huỳnh khương Ninh, hôm rồi đi đến Thơ viện ở đường Catinat mà đọc sách.

Cậu để chiếc xe máy Dainty số 170.415 ở ngoài sân.

Trong giây lác trở ra, thì xe Dainty đã bỏ đi đâu mất.

Rồi bây giờ làm sao đây ?

.·.

Xe hơi đụng xe kéo

Hồi 10 giờ 35 ngày 11-7-35 tại ngã tư đường Catinat D'Espagne chiếc xe hơi số C.E 972 của M. Faget chủ nhiệm báo L'opinion do anh sớp phơ Nguyễn-văn-Ty giấy thi số 9116 cầm tay bánh dụng nhằm cái xe kéo số 2232 S của anh xa phu Nguyễn Muôn, Không có ai bị thương chỉ có cái xe kéo hư hao thôi.

.·.

Vụ hai tên lính giựt của người

Vụ nầy xẩy ra hồi tháng Mai và đã làm cho dân tâm rất sôi nổi.

Nguyên hai lính Lê văn Thọ và Cao v Ngọ đi ngang đường F. Louis thấy cái xe máy của anh sớp phơ Lê văn Minh thì toan giựt chạy.

Anh Minh la cầu cứu. Lúc đó có anh lính tuần Tài chạy ti-toan bắt hai tên hung thủ, thì hai cậu nọ thưởng cho một dá ngay ối!

Ra toà, lính Thọ và Ngọ chỏ dài. Kết cuộc toà phạt hai cậu mỗi cậu 1 năm tù treo.

.·.

Tin thêm về viên đội L. tự tử

Viên đội chà Lourdou, thuộc về cơ điều dưởng thuộc địa (S.I.C) giúp việc tại nhà thương *Đồng-Đất* đã uống á phiện với đấm toan tự tử, uống hồi chiều sáng ra mới chở lại quan thầy bơm thuốc độc ra, đã muộn nên cứu không được. Viên đội ấy chết có để lại một bức thơ tuyệt mạng đã giao lại cho sở lín kín.

Nguyên nhơn vì nợ nần mà ra Viên đội L. hồi làm cai ăn lương lối 60p., kế lên đội có bốn tháng nay, tiền lương nhãy vọt lên đến 200p. nhưng anh ta bị mắt nợ của mấy anh chà khác có mấy ngàn đồng. Tiền lương tuy nhiều nhưng cũng không đủ trả nợ ; phần bị mấy người chủ nợ đòi thúc hoài chịu không nổi, mới đâm ra tự tử. Cũng là một cái diệu kế : chết để rảnh nợ

.·.

Lính làm đạo chích

Cách đây một tuần lễ, tên bếp Sin Vy, người Cao mên, giúp việc trong nhà thương Đồng Đất giữa đêm khuya, lẻn vào nhà ông Docteur Labbé. Chó sũa dậy, ông hay được rược theo đạo chích ấy chạy ra ngoài bị mấy người bạn đồng nghiệp vì bắt được. Ông Labbé đã làm biên bản giao tên lính ấy cho nhà chuyên trách phân xử.

Lấy tiền không được mà bị ngồi tù mới oan cho chớ !

.·.

Một vụ trộm bí mật ở Nữ học đường

Hôm thứ năm 11 Juillet rồi ở Nữ học đường có xãy ra một vụ trộm rất bí mật.

Nguyên tối hôm thứ tư sau khi phát phần thưởng rồi ra và cũng chính là ngày sắp bãi trường các cô nữ học sanh lo sửa soạn rương hồi quê.

Một cô nữ học sanh 16 tuổi có để trong hộc tủ một cái đồng hồ vàng có nhận 18 hột xoàn 150 đồng tủ nầy không có khoá lại.

Đến sáng bổng cái đồng hồ bay đâu mất.

Cô lật đật xuống báo tin cho bà đốc hay và vô đơn thưa tại bót liền khi đó.

Ai đặt tay mặt thò tay trái bợ cái đồng hồ quí báu nầy.

.·.

Tiếng động lao xao ngoài đường

Hôm 10 Juillet rồi, vào lối 9 giờ mai, anh Lưu ngọc Khanh đạp xe đi lẩn thẩn trên đường Mytho, gần tới số nhà 204 thì bị chiếc xe cam nhông số CC. 118 đụng nhằm té nhào.

Xe nầy do anh sớp phơ Trần kim Châu cầm tay bánh.

Lẽ tự nhiên là chiếc xe đạp phải bị hao.

.·.

Rồi trưa lại, lối một giờ, nơi ngã tư đường Colonel Boudonne và Lacotte chiếc xe hơi số A 3776 của anh Nguyễn-văn-Phong đụng nhằm xe thổ mộ số 422 của anh Phan văn Cư.

Hai bên đều bị hư hao xe cộ.

.·.

Kế mai lại, lối 6 giờ chiều, lại có chuyện xe hơi đụng xe bò.

Chiếc xe ô tô buýt chạy đường Saigon Hocmon Saigon, đi tới Hocmon bổng dụng nhằm chiếc xe bò.

Xe đụng mạnh thế nào mà một con bò trong hai chết tươi, và chiếc xe bò bị hư hao bể bộn.

Lục-Tỉnh

GIA ĐỊNH

Xe hơi của ông Lãnh sự Bỉ bị nạn

Hôm rồi, xe hơi của ông Schiellmans, lãnh sự Bỉ ở đây ngộ nạn trên con đường đi Thủđức.

Lúc xe bị nạn, thời không có viên lãnh sự trong đó chỉ có anh sớp phơ thôi.

Chiếc *Hotchkiss C. E* 348 do anh sớp phơ cầm tay bánh từ Biênhoa chạy về, vừa tới ga Bình Triệu thì gặp ngay một đứa nhỏ chạy băng ngang lộ.

Hoảng hồn, anh lách tay bánh qua một cái quá mạnh, nên xe lật xuống mương.

May sao anh không có bị gì hết. Còn chiếc xe hơi cấm đầu dưới bùn phải nhờ xe hơi khác trục lên mới được.

.·.

THUDUC

Lấy thế ai mà mạnh dử vậy ?

Sáng bữa 9 Juillet cô *Hòa* ở làng Phu hữu đi chợ mua đồ về dùng. Cô *Lên* ở tại chợ bưng rổ lại đụng nhằm cô Hòa. Cãi nhau cô Lên lại ỷ mình là người ở tại Thủđức, quen biết với lính tráng nhiều nên áp lại niếu cô Hòa để đánh làm cho sợi giây chuyền của cô Hòa phải đức mất. Thật rỏ chổ ỷ của cô Lên là không lầm, vì cô Hòa bị đánh mà lính lại đưa về công sở còn cô Lên lại được tự do đem rổ về nhà.

Đem tới quận vì không ai dám ra làm chứng, sợ cái oai thế của cô Lên ở chợ Thủ đức, nên quan phạt cô Lên chỉ có 0p50 mà thôi

Cô Hòa tức mình vì mất của mà không biết làm sao, nội chợ ai cũng sợ cái thế lực của cô Lên cho đến cô đánh người ta giữa chợ mà lính còn không dám bắt kia mà.

Lấy thế gì mà mạnh giữ vậy ?

CẦU VỒNG YÊN THẾ
(Chuyện Đề Thám)

Do NGỌ BÁO xuất bản
Có nhiều hình ảnh
và nhiều tranh vẽ

Giấy ngót 150 trang, chữ to, in đẹp, bìa 2 mùi

Một quyển trọn bộ.0$40

Mua buôn và mua sĩ tại M. Ng. tân Trung, 22 Rue des Tamariniers Cholon, đứng phát hành tại Lục Tỉnh.

CÒN THỨ NÀO HAY BẰNG !

Cảm mạo phong hàn, nhức đầu, nóng lạnh, nghẹt mũi, say rượu dại sóng, hoặc các chứng bịnh thiên thời, chẳng chi bằng trong mình có sẵn :

Một ve DẦU CÙ-LÀ

thì khỏi lo chi hết, nên nhớ nhãn hiệu con Bướm của hiệu

ĐẠI-QUANG DƯỢC-PHÒNG

97 Bd. TỔNG - ĐỐC - PHƯƠNG CHOLON — Téléphone 0.19

Docteur TRẦN-VĂN-ĐỐC

CHUYÊN TRỊ BỊNH CON NÍT

66 rue AVIATEUR GARROS và 34 rue TABERT

Giây thép nói : 613

CABINET DENTAIRE
(PHÒNG TRỒNG RĂNG)
MADAME
Hamon-Corbineau
de 7h à 12h de 2h 1/2 à 7h
104, rue Pellerin Tél. 916

P. NG-VĂN-CHÂU

423, đại-lộ Galliéni — Saigon
Dây thép nói : 11.70

ĐÓNG SÁCH
LÀM HỘP GIẤY
Rất Mỹ thuật — Giá rẻ

Muốn bán gấp

Một cái xe FIAT, 7 chổ ngồi, xe còn mới, nước sơn và bánh cũng còn mới, số chừng 4.700. Xe nhà ít khi dùng. Chắc giá 600$.— Do nơi báo quán.

SI VOUS DESIREZ EMPRUNTER SUR VOS IMMEUBLES DE SAIGON OU DE CHOLON, ADRESSEZ-VOUS À L'EXTRÊME-ORIENT CAPITALISATION, Filiale de la SÉQUANAISE, 66 BOULEVARD CHARNER, À SAIGON, QUI VOUS FERA LES MEILLEURES CONDITIONS.

CLINIQUE DE SAIGON

DƯỠNG-ĐƯỜNG SAIGON

Docteur LÊ HƯNG LONG
93, rue Pellerin, Saigon

Tại dưỡng đường nầy có phòng khán bịnh riêng để tiếp thân chủ hằng ngày có nhiều phòng để nuôi bịnh và bảo sanh, sắp đặt theo kiểu kim thời. Mỗi phòng đều có giường ressort, tủ kiếng, bureau, lavabo, bồn tắm hay là douche, sạch sẻ khoản khoát, cao ráo, mát mẻ và êm tịnh. Có phòng mổ xẻ và đẻ khó, có chổ riêng để thử máu và kiếm các vi trùng độc.

Cách điều dưỡng rất kỹ lưỡng — Sự ăn uống đúng vệ sanh.

TRỊ CÁC CHỨNG BỊNH VÀ CHUYÊN MÔN :

những bịnh về tiểu tiện đàn ông và đàn bà ; đau cật thận, bong đái, phong tình, v.v... Các bịnh đàn bà ; đau bạn đau huyết, đau tử cung, huyết bạch, sửa tử cung cho có thai, để khó, hư thai v.v...

Docteur LÊ-HƯNG-LONG
De la Faculté de Médecine de Paris
Lauréat du Prix Tuffier de Chirurgie
ancien élève de l'Institut Pasteur de Paris

MỘT HOÀN THUỐC CÓ TIẾNG
TRONG XỨ VIỆT-NAM

Hoàn thuốc nầy đã hạp nhiều vị thuốc rất thanh khí nhẹ nhàng, bổ phổi, trừ lao lại hạp với sữa dê chưng chế. Khi hoàn nó phải còn để nửa ly Long-viên-hương, trong hoàn thuốc nầy. Dược lực rất mạnh mẽ. Trừ đặng 36 chứng bịnh ho : ho lao, ho tổn, ho phong, ho thai, ho thổ huyết, lạc huyết, ho đàm có vướng máu, ho ra đàm vàng, đàm xanh, hoặc lỏng, hoặc đặt, hoặc vì hư huyết sanh ra.

Nói tắc lại là chẳng hạng ho chứng chi, bịnh nặng hay nhẹ, cũng lâu hay mau : uống nó trong một đêm sáng thấy ăn ngon ngủ khoẻ, bớt ho uống tiếp có da thịt, chứng ho lại hết luôn. Nên hoàn thuốc nầy rất có tiếng lớn trong xứ mình, nay xin nhắc lại. (Nhớ mà dùng).

LONG - VIÊN - HOÀN

THUỐC BỔ PHỔI VÀ TRỊ HO
Hộp lớn : 1$00 — Hộp nhỏ : 0$50

Nhà thuốc « ĐẦU-RỒNG » bào-chế Mỹtho
Tổng phát hành Nguyễn-thị-Kinh Saigon
có trữ bán khắp cả Nam kỳ và Cao-miên

20 điếu thuốc

Cigarettes COFAT

Là thuốc ngon hơn hết ở Đông-Pháp, vấn ròng thuốc thượng - hạng. Có bán khắp nơi.

Mỗi gói 20 điếu : 0$05

CẮT NGHĨA RÕ BỊNH

PHONG TÌNH VÀ BẠCH-ĐÁI-HẠ

của TỐNG-VĂN-VIẾT

BỊNH PHONG TÌNH

Đem y học của các nước ÂU-MỸ mà nghiên-cứu thì bịnh phong-tình có ba loại vi trùng độc khác nhau :

I.— Vi trùng hột xoài (chancre mou) do Bác-sĩ DUCREY tìm ra hồi năm 1899. II.— Vi trùng lậu (gonocoque) do Bác-sĩ NEISSER tìm ra. III.— Vi trùng tim la, do Bác-sĩ SCHAUDINN tìm ra hồi năm 1905.

Nhưng nguy hiểm hơn hết, luân chuyển thiên niên, đáng ghê đáng sợ là vi trùng lậu và tim la, chúng nó tùy theo thời kỳ lâu mau mà biến sanh ra bá bịnh. Đó là về phương tiện của nước Âu-Mỹ, còn đem ra so sánh với y học của mình mà khảo cứu cho tận, cho tới thì thấy rõ ràng có một gốc độc mà thôi. Trong gốc độc ấy, có hai thứ khác nhau :

I.— TINH-HÓA và KHÍ-HÓA.

I.— TINH-HÓA, là tinh dục ứ tinh thành độc nhập vào cung thận.

II.— KHÍ-HÓA là truyền nhiễm nọc độc nhập tỳ phế rồi cũng do theo thời kỳ lâu, hay là mau mà biến sanh ra bá bịnh, kẻ kêu tên này, người kêu tên kia như : lâm lậu, đái gắt, đái đau ra máu : ra mũ và tim la (lở lói đầu ấm) cốt khí, dương mai, sang độc, nổi hạch (hột xoài) nổi ung độc vân vân..., nhưng tóm tắt lại cũng một gốc độc sanh ra nhiều chứng, với thuốc Annam của mình không cần phải nhiều thứ thuốc để trị đủ chứng, như ta lầm tưởng bấy lâu nay. Trị như thế hể hết chứng nầy thì sanh ra chứng khác : như hết lậu, sanh lở, hết lở sanh dương mai, v. v.. vì gốc độc còn thì trở đi trở lại luôn luôn, lâu năm chừng nào lại càng hại thêm chừng nấy.

Khoa học của mình, bất cứ là bịnh chi, cần phải tìm gốc và cho hiểu biết nguyên nhân của bịnh ấy cho chánh đáng, cho đích xác, mới có thể trị dứt tuyệt, như bịnh phong tình thì với một thứ thuốc nào có thể đuổi gốc độc ra hay là giết chết vi trùng gốc độc ấy ra, mà không hại sinh dục và mạng người, thì bịnh hết dức là lẽ tự nhiên.

Nên có nhiều người bịnh không hiểu thấu đáo, nói tôi đau bịnh phong tình dùng thuốc hết rồi, không chơi bời nữa sao bịnh trở lại. Một lẽ như chúng tôi nói trên và một lẽ nữa là tại quí ngài trước kia lỡ vướng lầy không chịu tìm thầy hay thuốc giỏi mà chữa cho tuyệt nọc, hay giấu muốn cho mau mạnh, nên dùng lầm thuốc có chất độc của bọn dung-y hay là thời y mang hại cả đời. Những hạng thầy nầy, không lịch duyệt, không chuyên môn, không phải trong nghề y-dược xuất thân, thì đâu có biết khảo cứu tìm căn mà trị bịnh.

Vì các chứng bịnh phong tình chúng tôi đã thuật trên đây hết sức nguy hiểm, thiên biến vạn hóa, luân chuyển thiên niên, các nước Âu-Mỹ, các nhà bác sĩ chuyên môn đang cậm cụi nghiên cứu một cách kịch liệt, các ông ấy đủ tài liệu, trưng ra đủ bằng cớ về vật liệu, nhưng mà có nhiều bịnh từ một hai năm đến 7, 10 năm chưa ra dứt tuyệt. Trái lại người mình hay là người Tàu tài gì mà trị những bịnh nầy cho mau mạnh đặng, một là thiếu tài liệu, vì không có trường học cho thực hành, hai là không đủ khí cụ và vật liệu, thì cứ môn làm càng nói bướng dùng toàn những mãnh dược hiếp độc cho nhập vào cốt) mà hại bịnh nhơn thêm.

Riêng phần quí ngài, miễn cho mạnh liền thì thôi, chớ quí ngài đâu rõ thuốc ấy thường có thủy ngân khinh phấn và nhiều chất độc nữa, mùi hôi tanh khó chịu nên có nhiều nơi lanh lợi coi mạng người như cỏ rác, làm một lớp áo ở ngoài cho dễ uống trong tọa dân đừng nhai, rủi lỡ nhai thì sưng răng sưng nướu còn nuốt vô thì ói mửa công phạt bịnh nhơn đủ điều làm cho dẫn độc nhập vào can, thận tỳ, phế đuổi vi trùng chạy cùng mạch máu nhiễm độc khắp cả châu thân phá hại ngũ tạng lục phủ ít ngày kế hết (người bịnh không biết cho là hết) Nhưng làm thế nào ít lâu cũng trở lại vì gốc độc vi trùng còn lưu truyền trong ngũ tạng không tạng nào mà không có, rồi thì biến sanh ra bá bịnh. Dầu bịnh nhơn thiệt mạnh đi nữa là tại còn sức mạnh, chớ quí ngài vội lầm tưởng là hết dứt. Nên thức khuya, uống rượu nhiều, làm công chuyện mệt sức yếu thì thế nào cũng trở lại (đó là bịnh lâu năm) bảnh nóng lạnh, nhức mỏi tay chơn, đau ngang xương sống, đau cùng rác léo, đau thắt ngang lưng, đau ráng nơi ngọc dọng phải sanh ho, đường đại bón, đường tiểu có chứt mũ cũng làm như sợi chỉ, hay là muốn lở lói ở đầu thì lỡ. Như thế lâu ngày hại cho tánh mạng. Người đàn bà vì đó mà sanh ra bịnh bạch đái hạ, nhiều hơn là khí huyết suy kém, lâu ngày thành đau tử cung, huyết trắng ra dầm dề lộn máu, lộn mũ có dây có nhợ hôi tanh khó chịu, mà nhứt là đàn bà có thai phải tiểu sãng hay là sanh đẻ trắt trở, thật hết sức nguy hiểm cho tánh mạng vô cùng, thêm đứa nhỏ vô tội mà chết oan, dầu còn sống sót lại đi nữa, cũng không thể nào tránh khỏi ghẻ chốc; cùng chịu khổ tật cả đời vì gốc độc di truyền.

Cũng vì, giàu và muốn mau mạnh nên, dùng lầm thuốc có độc không dứt tuyệt lại như vậy mà bịnh nhơn không biết cho là hay, là giỏi.... ...

Vậy khuyên ai mắc bịnh Phong tình đừng ham dùng thuốc mau mạnh mà hại cả đời. Chính tôi đây chế ra cũng dùng bịnh dầu nặng thế nào đi nữa dùng trong 48 giờ thì hết song sợ đường tội phước mà không nở làm.

Còn muốn trừ tiệc nọc độc khỏi nhập vào cốt, khỏi trở đi trở lại, không hại sanh dục phải dùng phương thuốc giải độc mới mong hết tuyệt. Nên tôi gia công tìm kiếm chế luyện thay đổi trên 20 năm thí nghiệm kỹ càng mới làm ra thuốc SƯU ĐỘC BÁ ỨNG-HOÀN nầy mà giúp ích cho đời đã cứu trên ngàn người rồi và đặng nhiều nhà chuyên môn các nước công nhận là thần dược. Vậy đồng bào ai lỡ đau nhằm mấy chứng bịnh Phong tình kể trên đây dầu cũ dầu mới dầu cũ độc nhập vào cốt nặng nhẹ thế nào đi nữa dùng thuốc nầy cũng dứt tuyệt khỏi trừ căn không hại sanh dục không hành bịnh nhơn.

MUỐN BIẾT CHẮC THUỐC SƯU-ĐỘC NẦY CÓ TÀI GIẢI ĐỘC (ĐEM ĐỘC RA) VÀ TUYỆT BỊNH

Sau khi người bịnh dùng thuốc ít ngày sẽ thấy rõ tài thuốc tống lôi gốc độc ra ; hoặc theo đường tiểu, đường đại, hơi thở, lỗ chưng lông, nếu bịnh lâu năm nó sẽ trổ hết gốc độc ra ngoài da, kế dùng tiếp ít bữa thì hết.

Đó là một cái bằng cớ.

Còn như lở lói ngoài da, nơi đầu âm không cần phải thoa xức thứ gì dùng thuốc nầy cũng lành liền ở trong gốc độc không ra hết dầu thuốc hay thế mấy xức cũng không lành dầu có lành chỗ nầy cũng lở lại chỗ kia đó là hai cái bằng cớ chứng chắc và bày trước mắt cho người bịnh tin dùng

BỊNH MẠNH MÀ CHƯA CHẮC LÀ DỨT NỌC

Ngài nào trước kia đã có đau bịnh phong tình dùng thuốc hết rồi mà chưa chắc là dứt nọc trong mình còn nhức mỏi tiện, bón uất ; dùng SƯU-ĐỘC một hai ngày thấy nước tiểu có chỉ nhợ cặn cáo thì nọc độc hãy còn ẩn trong mình bị thuốc tống lôi ra đó, phải ráng dùng cho thường mới hết dứt.

BỊNH ĐÀN BÀ :

Có nhiều người bịnh, bị gốc độc bịnh phong-tình của đàn ông sang qua, huyết trắng ra dầm dề lộn mũ lộn máu, hôi tanh khó chịu, tử cung sưng lở, lầm tưởng là đau tử cung, dùng thuốc hết tiền mà bịnh không mạnh đến đỗi phải thiệt mạng. Vậy nên dùng thuốc SƯU-ĐỘC nầy, cho nó giải hết độc ra rồi sau dùng thuốc Điều kinh Bạch-đái của hiệu nầy nữa sẽ dứt tuyệt, máu huyết trở nên tốt.

BỊNH CON NÍT

Bị gốc độc của cha mẹ di-truyền, mình mẩy ghẻ chốc, ung nhọt, lở lói cùng mình, dùng thuốc nầy hết sức công hiệu.

BỊNH BẠCH-ĐÁI-HẠ

Tất cả trăm ngàn người đàn bà con gái, ít ai mà tránh khỏi Bịnh bạch đái hạ mà nhứt đàn bà có chồng Bịnh bạch đái hạ có hai thứ khác hẳn nhau;

I.— Tại khí huyết suy kém

II.—Tại gốc độc bịnh phong tình của đàn ông sang qua.

I.— Cắt nghĩa rõ bịnh Bạch đái hạ khí huyết suy kém. Là vì người đàn bà con gái lấy khí huyết làm gốc nếu khí huyết hư thì sanh ra nhiều chứng bịnh rất quan hệ là trước kia sanh đẻ trắt trở hay là có thay không đủ ngày mà liều sãng khi huyết yếu hoặc sanh đẻ nhiều lần mà nuôi không đặng, hoặc hơi độc máu xấu nhiễm vào cung âm dương khuy tổn, khi mấy thứ ấy suy thành ra kinh nguyệt không đều mà sanh ra.

Xích-đái, bạch-đái, bạch-trược, bạch-dâm, làm đau trằn dạ-dưới, đau thắt ngang lưng, nhứt xương, hay bế đường kinh ứ-huyết, hay là khi ra nhiều khi ít, bầm đen, vàng đỏ, trắng đục, lợn cợn, có dây có nhợ, hôi tanh khó chịu, chứng đó nước da vàng, tỳ vị yếu ăn ngủ không biết ngon, mình mẩy nóng hầm mê mệt đường đại bón, đường tiểu không thông, tứ chi bãi hoải, lâu ngày tử cung sưng lở rất ghê gớm. Nếu không sớm trị sẽ hại đến tánh mạng của con người.

II.— Bịnh bạch đái hạ tại gốc độc bịnh phong tình của đàn ông sang qua — Chứng nầy nặng hơn vì vi trùng độc nhiễm vào âm-môn lần lần lên đến tử cung sưng lở huyết trắng ra dầm dề lộn mũ lộn máu tương tợ như bịnh bạch đái tại khí huyết suy kém thành thử bịnh nhơn không biết nhiều khi thiệt mạng một cách bất ngờ.

CÁCH DÙNG THUỐC

Vậy ai có chứng bịnh bạch đái về khí huyết suy kém trên đây đã từng dùng đủ thứ thuốc rồi mà không hết xin dùng thuốc ĐIỀU-KINH-BẠCH-ĐÁI nầy khỏi cần hâm rửa căn bịnh sẽ dứt tuyệt máu huyết trở nên tốt da thịt phì nữ lạ thường.

Đang có thai, hay là mới sanh đã cũng đang có tháng mà ra huyết trắng dầm dề, dùng thuốc nầy càng hiệu nghiệm. Không biết bao nhiêu là thơ khen tặng từ dân đến quan như ông Chánh Barthélemy à M'Lon (Annam) khen cũng trên các báo không dè Annam có môn thuốc bạch-đái hay như vậy (vì bà nhờ dùng nó mà hết tanh, máu huyết trở nên tốt).

Còn tại gốc độc bịnh phong-tình của đàn ông sang qua. — Phải dùng thuốc SƯU-ĐỘC BÁ-ỨNG HOÀN, cho nó giải hết nọc độc ra, rồi dùng thuốc ĐIỀU KINH BẠCH-ĐÁI nầy nữa sẽ dứt tuyệt, máu huyết trở nên tốt.

Y-khoa Học-sĩ : TỐNG-VĂN-VIẾT

CHỦ NHÂN

Nhà thuốc ÔNG-TIÊN

N° 82-84-86 88-90 92 rue P. Blanchy prolongée Phu nhuân — SAIGON

Chi nhánh phát hành mới thành-lập : Saigon 228 rue d'Espagne (kế rạp hát Moderne) Bạcliêu : Avenue charles. P. Penh rue Ohier. Huế 61 rue Gialong. Mạnh 11 rue [illegible] và trên 800 đại lý khắp nơi.

SỮA ĐẶT NGỌT CÓ ĐƯỜNG HIỆU

«LE GOSSE»

Hãy dùng sữa hiệu « LE GOSSE » mà nuôi trẻ em

THIỆT TỐT

Có trữ bán trong khắp các tiệm tạp-hóa

Đại-Lý : hãng Société Ame **FREXOR,** 2 Rue Mac-Mahon SAIGON

Xin chỉ dùm

Cháu tôi tên Dương-phong [illegible], 17 tuổi, học tại trường Giồng-Trôm (Bentre), vóc vạc ốm, đen, tóc hớt chải, môi dày, hai tai lớn dâu tớ, đi hay ngó [illegible] không, hơn hai tháng nay không [illegible] vì sao nó trốn học đi mất. Vậy xin có bác ai có gặp hoặc biết nó ở đâu, làm ơn cầm nó và gởi thơ cho tôi hay [illegible] trước nó. Tôi biết lòng cám ơn.

HUỲNH DƯ-KHIÊM

Long hữu Bà Lộng (Travinh)

Chịu làm giấy cam kết không hết bịnh không lấy tiền, hoặc chưa khoản

Trị bòn thứ lậu [illegible] phát bá trúng

Là thuốc trị bịnh phong tình

BỎ Á-PHIỆN

Của hiệu TIỂU THẦN TIÊN mới gỡ lại bào chế chất [illegible] Á phiện. Cách bỏ [illegible] nà lại bồ dầu cho [illegible] nào trăm ngàn người [illegible] sai một làm việc khoẻ mạnh về như thường chẳng sợ sanh bịnh gì hết, đi đường dùng rất tiện

Một ve 100 hoàn giá 1p 00

Ve nhỏ 50 hoàn giá 0p 50

Hút 1, 2 cũng 3 ve đủ bỏ, ai mua dùng không công hiệu xin thối tiền lại chẳng sai. Có trữ bán tại gare Catinat Amiral Courbet N° 9 bd de la Somme 86. Amiral Courbet 43 và rue Vannier 74 Saigon, năm tiệm đều có danh tiếng xưa nay đồng có bán thuốc hiệu TIỂU THẦN TIÊN. ai mua cũng phải ngừa giả mạo. Còn bịnh dương [illegible] cùng đau lậu ai bịnh nặng nực bực nào uống thấy công hiệu liền mau tuyệt nọc. Đường sanh dục càng thêm sung túc Dương-mai 1 ve giá 1p. uống 7 ngày đau lậu ve giá 0p.50 uống 2 ngày. lậu gì cũng phải tuyệt nọc. Nhiều [illegible] làm đại-lý mấy trăm thơ khen tặng. Thuốc gởi lãnh hóa giao ngân, thơ và mandat gởi cho M. Lê-văn-Anh Commerçant Boulevard Albert 1e 142 Dakao Saigon.

Cuộc thi Tốc-ký

STÉNOGRAPHIE

Kể từ ngày 22 Juillet 19[illegible] trường sẽ ra công dạy không ăn tiền, mỗi [illegible] ngày thứ hai, thứ tư và thứ [illegible] từ 6 giờ tới 7 giờ cho những nào đã thạo về nghề « Sténographie Aimé Paris ». Chúng tôi dạy cho các bạn lên được 80 mots à la minute, sẽ xin mở tại P[illegible] Thương mãi Saigon, mở cuộc thi lớn đặng lãnh cấp-bằng có thể kiếm việc làm rất dễ dàng hoặc vô nhà nước hoặc giúp việc các hãng buôn lớn.

Nên viết thơ xin được cho M. Lương-văn-Hầu 7, Rue René Héraud — Directeur de l'ECOLE PRATIQUE DE COMMERCE DE SAIGON — Représentant de l'Association Sténographique A[illegible] Paris.

BỨC THƠ CỦA QUAN HUYỆN

Trần - văn - Khuê

Chủ quận Đức-hòa Cholon

(Quí bà quí cô, nên đọc kỹ bức thơ nầy. Có nhiều đều cần ích cho quí bà lắm

Kính ông

Chắc ông còn nhớ cách ba tháng nay ở nhà tôi có mua 2 ve thuốc Dưỡng-Thay hiệu NHÀNH-MAI, ở nhà tôi uống đặng một chai, tôi lo ngại quá không cho uống nữa. Tới ngày 30 mai 1935 nhà tôi đau lưng quá, mở biểu thoa dầu chà lưng đấm bóp, nội đêm đó, sáng ra càng đau lưng thêm, cách hai giờ sau thì ra huyết, tôi thấy vậy hết hồn mà không biết làm sao, rước mụ thì mụ nói chưa đẻ, kế đặng tin thân phụ tôi thất lộc thì tôi lập tức về Bến-tranh.

Từ giờ tôi đi thì nhà tôi chỉ lấy thuốc dưỡng thai của ông ra mà uống lại và có coi theo toa, bỏ thêm mấy vị, uống cho cầm huyết thiệt uống hai ngày thì hết huyết ra. Kể ngày 4 Juin 1935 thì ở nhà rồi được mạnh. xin về đặng lo cho tròn bổn phận làm dâu, thì tôi không lẽ ép.

Về tới Bến tranh đặng hai ngày sau bị đi xa mệt, ra huyết lại nhiều quá, ra huyết trọn 1 đêm sáng ra mới hết. Xế đám táng thân phụ tôi vừa rồi, thì vợ chồng tôi về Saigon liền. Về tới nhà rồi thì ở nhà tôi bị cấm, và cũng ra huyết lại như trước, mà ở nhà tôi chỉ uống thuốc Dưỡng thai của ông luôn tới ngày 11 Juin 1935. lối 6 chiều làm việc về thì tôi thấy cũng không sao lối 8 giờ rưỡi, nhà tôi biểu tôi đi rước mụ thì bà mụ không dám sanh bã nói hễ ra huyết lâu thì sanh khó mà nhà tôi không chịu đi nhà thương.

Từ 8 giờ tới 12 giờ, thì tôi thấy nhà tôi như thường, không có đau như trước nữa, nên tôi nói chưa sanh đến 12 giờ rưỡi nghe đã sanh rồi. thiệt là mau hết sức, nhà tôi sanh lần nầy là 8 lần, mà không có lần nào dễ như lần nầy, vì vậy nhà tôi biểu viết thơ thuật từ đầu cho tới khi sanh, nói cho rõ ràng, trước là cám ơn ông, sau khen thứ thuốc dưỡng thay hiệu NHÀNH MAI, nhờ nó mà nhà tôi sanh đặng mau mắn quá, thật rất cám ơn ông.

Sau đây cắt nghĩa rành trong chuyện chửa, và đến khi sanh, đặng quí bà quí cô ai có thai, không nên thoa và bóp sau lưng quần, hễ thoa bóp mà có thai lối ba tháng thì hư liền còn gần ngày như nhà tôi thì ra huyết liền.

Sự thật nhà tôi có sao tôi nói vậy. Xin quí bà quí cô ai có thai nên mua thuốc Dưỡng thai hiệu NHÀNH MAI mà uống.

MONSIEUR TRẦN-VĂN-KHUÊ

Tri huyện quận Đức-Hoà Cholon

T. P. Lời phụ thêm của nhà thuốc Nhành mai : Từ ngày thuốc Dưỡng thai hiệu NHÀNH-MAI ra đời đến nay, tôi đặng nhiều bức thơ gởi đến khen tặng thuốc nầy, hay lạ phi thường. Dùng nó rồi thì lúc sanh, không đau bụng chút nào. Hoặc lúc có thai, người sức yếu tay chơn mỏi mệt, bụng trằng thai nồi, rang da bụng bìu thần, đau lưng; rang tức, hoặc thai động, hoặc có huyết dư hoặc trệ thai uống thuốc nầy hiệu nghiệm như thần. Khắp cả Đông Pháp có hơn nơi mấy chỗ bán thuốc Nhành Mai mua sỉ do nơi nhà thuốc Nhành Mai.

[illegible] Saigon

SAIGON

Đồng bào lưu ý.

Nhơn dịp *Kỷ niệm Đệ ngũ chân niên của nhà thuốc NAM-PHƯƠNG hiệu CON CỌP. Tiệm thuốc bắc của lương y Annam,* ngày trước ở chợ Bà-chiểu Giadinh, nay đã dời ra Saigon, 166 rue Colonel Boudonnet (ngang gare xe lửa Mytho).

Nhà thuốc và lương-y NAM-PHƯƠNG cố định hi-sanh quyền-lợi, trực-tiếp coi mạch trị bịnh, hốt thuốc, bán thuốc có đại giảm giá một hạng kỳ 6 tháng kể từ tháng Mai 1935, để cứu giúp đồng bào những bịnh nặng, những bịnh hư tổn đau trầm trệ khó trị, những bịnh nhà nghèo, một cách đặc biệt phương tiện, xưa nay chưa từng có,

THỨ BẢY VÀ CHÚA NHỰT

Mỗi tuần lễ có hai ngày đặc biệt *thứ bảy* và *chúa nhựt* (tous les Samedi et Dimanche), lương-y NAM-PHƯƠNG trực tiếp bán thuốc trị bịnh phong tình, lậu, tim la, bịnh di-tinh, bịnh bạch đái và bịnh đau tử-cung, theo cách cứu giúp hạ giá đặc biệt. Hỏi thể-lệ tại nhà thuốc chánh ở Saigon.

LỤC-TỈNH

CAO-MIÊN và TRUNG-KỲ

Lời trân trọng thiết thực chơn - thành

KÍNH-CÁO ĐỒNG-BÀO

Năm 1932-33, Nhà thuốc NAM-PHƯƠNG còn ở Giadinh, việc buôn bán thuốc NAM PHƯƠNG phổ thông khắp nơi, xe thuốc NAM-PHƯƠNG thường thường mỗi tháng đều có chạy đem thuốc cho các nhà Đại lý, khắp Lục-tỉnh và Cao-miên có 400 chỗ Đại-lý, khi ấy thân-chủ đồng bào tín dụng thuốc NAM-PHƯƠNG chiếm đại đa số khắp nơi. Chẳng may, viên Compradore của Nhà thuốc năm đó làm việc thất phát đại sự, nên nhà thuốc phải tạm đình việc đi buôn bán Lục tỉnh khá lâu. Một cái bằng cớ giữa lúc ấy, hiệu thuốc ĐÔNG-PHƯƠNG ra đời tại Cầnthơ, nhái hệch các thứ thuốc của bổn hiệu NAM-PHƯƠNG, bà con ở hậu giang đều biết rõ lắm. Thương hại, hiệu Đông-Phương ra chào đời trong vòng một năm, chưa giáp một tuổi thì đã bị khánh kiệt. Vậy không cần nhắc lại nhiều lời làm chi !

Cũng trong lúc ấy bổn hiệu NAM PHƯƠNG vừa lo chấn chỉnh tu bổ nghệ nghiệp, vừa tuân tự thiệt hành mở mang đại cuộc theo chương trình đã dự định từ trước. *Tới tháng tám năm 1934 thì bổn đường dời ra Saigon.*

Ở Giadinh, Saigon nơi thủ-tứ đô-hội, từ cử chỉ tới việc thiệt hành của bổn-đường được danh tiếng chơn thành thiết thực trước chỗ mắt thấy tai nghe của đồng bào các hạng các giới, bổn đường không tự phô khoe.

Xe thuốc NAM PHƯƠNG sắp đi

LỤC-TỈNH CAO-MIÊN và TRUNG-KỲ

Cần-dùng nhiều Đại-lý có tư-cách ở khắp nơi để cùng chung lo thiệt hành một cái chương trình vừa buôn bán vừa khảo cứu mở mang y nghiệp, vừa cứu bịnh giúp đời.

Ngài nào muốn làm Đại-lý thuốc NAM-PHƯƠNG, nên gởi thơ cho nhà thuốc biết để sắp đặt cho xe thuốc đến viếng và trực tiếp thương lượng việc buôn bán.

THUỐC TRỊ BỊNH CON MẮT CHO KHÔNG

Xe thuốc NAM PHƯƠNG có đem theo một thứ thuốc nhỏ con mắt cho không, trị con mắt đau, nhặm, bét mắt, ngứa đỏ, xốn, nhức, có mây, có cườm, lờ, chảy nước mắt sống v. v.... Bịnh nặng, có thuốc uống. Thuốc chuyên môn kinh nghiệm đã cứu được nhiều người rồi, danh tiếng tại Saigon Cholon. Đồng bào ở lục tỉnh, Trung-kỳ. Cao-miên, ai đau con mắt nên viết thơ cho nhà thuốc biết chỗ ở, phương tiện xe thuốc sẽ đem thuốc tới cho, hoặc sắp đặt cách phát thuốc cho tại các Đại lý ở gần người bịnh.

Tài lạ đáng khen

Trần-minh Châu thầy coi tướng sắc và chỉ tay, nguyên người Trung kỳ vô ở Vinhlong [illegible], mới đây, hiện ngụ tại căn phố lầu trường Tân Giác đón số 3 (rue d'Espagne) Tuật là nghề [illegible] kỳ ; đoán việc đi vẫn [illegible] lai như thầy. Những việc [illegible] trước nghiệm sau không [illegible]. Vì tôi kính ... chỗ chơn [illegible], nên lấy lòng ái tài mà biểu [illegible]. Chẳng phải nhạm dộn chi ai.

LƯƠNG HOÀN PHÁT

cẩn tặng

Không cần có lò

cũng có thể chế tạo xà bông [illegible] của mình muốn

[illegible] xà bông Đại Tâm có lãnh [illegible] riêng của [illegible] muốn, tính giá thật rẻ hơn [illegible]

[illegible]-ĐẠI BẰNG

[illegible] Tâm

131 [illegible] des Jonques Cholon

Mới cũ. Đã lâu năm

Xưởng mài hột thiệt khéo nước thiệt lanh, không kém gì xoàn tây. Thứ xoàn mới nầy ở đâu cũng có bán, song khách mua nên biết giá trị của nó, và phân biệt về sự tốt xấu : giác mài sắc sảo, nước mài phải chiếu sao cho lanh như xoàn thiệt mới gọi là tốt.

Có mẫu đồ nữ trang tân thời nhiều kiểu lạ.

Bổn hiệu lấy lương tâm nhà nghề buôn bán nên đặng sự tín cậy bền vững bấy lâu nay.

Trên lầu lại có chụp hình.

Xin mời quí khách đến xem thì mới biết hột tốt.

hiệu SAO NHÁY

21, Rue Amiral Courbet, Saigon

(ngang bồng Chợ mới)

NÊN CHÚ Ý !

Hiệu giày lớn nhất ở xứ Bắc-kỳ

Chuyên gởi lãnh hóa giao-ngân khắp Đông dương về giày FANTAISIE của quí ông, và giày KIM-THỜI của quý bà quý cô.

Yên ngựa toàn bộ da tây hạng nhứt chỉ có 16 $ 00.

Buôn trừ 10 %. Lẻ trừ 5 %.

PHONG TAI

43, rue des Pipes, Hanoi

BÁN SỈ đủ các thứ LÃNH bông lạ. — HÀNG-XUYẾN và các thứ hàng HANOI.
Giá thật rẻ

LÒ NHUỘM LỚN NHỨT NAM-KỲ

TRẦN-LỢI-KÝ
42, Boulevard Tổng đốc-Phương — CHOLON

Mỗi thứ LÃNH HÀNG đều có hiệu «TRÁI ĐẤT» luôn luôn.

Bổn hiệu chuyên môn về nghề nhuộm, mặc không thế nào đổ lòng và trổ.
Nếu trổ có quyền đổi lại

DIỆU THUỐC TAM-KỲ NGON NHẤT

COMPAGNIE INDOCHINOISE DES TABACS : SAIGON

Thuốc PHONG-TÌNH hiệu ÔNG-TIÊN

DÁM LÀM CAM - ĐOAN

Như tìm ta, cốt khí, sang độc dương mai đau lậu qui ngài đừng ham dùng thuốc rẻ tiền mau mạnh mà lại hại cả đời về sau. Những thuốc ấy có chất độc nồng không dám nhai nếu lỡ nhai thì sưng răng, sưng nướu còn nuốt vào tươi bao tử rồi thì ơi mửu công phạt bịnh nhơn đã đến rồi thì mạnh liền nhưng ít lâu trở lại vì gốc độc còn lưu truyền trong ngũ tạng. Hễ thức khuya làm công chuyện mệt dầu cho mạnh thế nào cũng trở lại (đó là bịnh lâu năm) hành bịnh nhơn nóng lạnh lanh tay chơn nhứt mỏi đau xương sống đau thắt ngang lưng đau răng nơi ngực đường đại bồn đường tiểu có chứt mủ cũng làm như sợi chỉ hoặc muốn lở lói ở đâu thì lở. Lâu ngày sợ cho lành mạng mang khổ cho thê nhi. Đồng bào ai lỡ đau nhằm mấy chứng bịnh trên đây mới phải hay lỡ đau lâu năm nặng hay nhẹ thì mấy dùng thuốc SƯU ĐỘC BÁ ỨNG HOÀN CỦA HIỆU THUỐC ÔNG TIÊN *Trong ít ngày sẽ thấy rõ lại thuốc tống lôi gốc độc ra dứt tuyệt khỏi trừ căng không hại sạch đục không hành bịnh nhơn. Cam đoan trăm ngàn người không sai một. Mỗi hộp 1p.50 uống năm ngày.*

Có bán lẻ các nơi đại lý thuốc ÔNG-TIÊN và ra gởi lãnh hoa giao ngân do

Nhà thuốc ÔNG TIÊN
Annam Dược Phòng
86 Rue P. Blanchy prolongée
PHÚ-NHUẬN — SAIGON

HỌC CẦM BÁNH XE HƠI — *Mau giỏi — Hi nạn — Giá rẻ hơn các nơi*

TRƯỜNG XE HƠI

95 bis, Đường Lagrandière -:- SAIGON

TRỊNH - ĐƯNG - NGÀU

Chủ trương lãnh dạy

« TRƯỜNG CỦA TRỊNH-ĐƯNG-NGÀU TỐT VÀ DẠY GIỎI HƠN HẾT » LỜI KHAI CỦA ÔNG CHÁNH SỞ XÉT XE NƠI TÒA.

Học trò Lục-tỉnh có nơi ăn ở tại trường

Mộ đến nên chú ý

Thuốc ho giấy bạch của ông Châu thọ Như tiệm Bảo an-Đường ở Gòvap ra tuần hiệu, đã được nhiều người khen tặng.

Đo ho bổn hiệu có chụp hình và đăng nguyên văn trong thơ này bức thơ của ông Huỳnh-văn-Phong ở làng Phong rươi (Vungliem) gởi tặng bổn hiệu.

Còn nhiều bức thơ khác nữa quí vị có dịp ghé lại bổn hiệu sẽ đưa cho xem. Thuốc ho này thiệt hay uống nhiều lại được bổ thận cho không hại chi cả.

Mỗi hoàn giá 0$ 10 — hợp lớn 20 hườn 0$.80 hộp nhỏ 10 hườn 0$90.

Nhận gởi thuốc theo cách lãnh hoá giao ngân (Contre remboursement.

Có bán lẻ các ga xe điện tiệm Nguyễn-thị Kinh Bazar Huỳnh-Lon, tại chợ mới Saigon,

Thơ và mandat xin đề gởi cho ông Châu-thọ-Như Pharmacie Asiatique Bảo an-Đường Gòvap Giadinh

LAO TÂM LAO LỰC

Huyết kém, thận suy, tinh thần yếu, hổ tai lùng bùng, ăn ngủ không được, thường đau lưng mỏi mệt, ông già bà cả và nam nữ thanh niên, nhớ uống ĐẠI HỔ THẦN-LỰC-HOÀN, hiệu ĐỨC-TRỌNG, sẽ làm bổ thận ăn ngủ được nhiều.

Một hộp 0p.80, uống được năm ngày.

THUỐC ĐAU RUỘT

Trị đau bao tử ruột, đau bụng lâu năm, no hơi ăn không tiêu, thường tức ngực chảy nước dãi, rất công hiệu. Một gói 0p.60.

DẦU CÙ-LÀ

Trị bá chứng rất linh nghiệm mùi thơm dịu, xức CÙ-LÀ ĐỨC-TRỌNG, so sánh với các thứ CÙ-LÀ, sẽ thấy khác xa nhiều.

Một ve 0p.10

THUỐC BAN và NÓNG LẠNH

Trị các chứng bịnh ban, nóng rét rất công hiệu. Một gói 0p.10

THUỐC TRỆ KHÍ

Trị đau tức thốn hay bốn chốn đo dưới và cả bên ngoại thận đều sưng làm hạ nang, đi đứng không được, nặng trằn khó chịu.

Một ve 0p.40

Nhà thuốc ĐỨC-TRỌNG số 353, đường Cây-Mai (gần Đồn Cây Mai) Cholon.

Đề bán Nguyễn thị-Kinh, Saigon Huỳnh-Trí, Nam-vang và các nhà đại-lý ở Lục-tỉnh

ĐẠI-LA-THIÊN TỬU-LẦU

ở đường hẻm rue Paris
CHOLON
(ngang rạp hát Quảng đông cũ)

大羅天酒樓

Bổn hiệu có bán đủ các món ăn Quảng-đông, Triều-châu. Thiên nghệ cước cá, bào ngư, lẩu đủ thứ; lẩu cá, tôm và cá biển. Nấu thiệt ngon. Vậy kính mời quí khách Lục-châu lúc thừa nhàn hứng cảnh ở Cholon, xin ghé lại bổn hiệu dùng thử cho biết. Người giúp việc đều biết tiếng Annam và tiếp đãi có lễ phép.

Đỗ - trạch - Sanh Lão-dược-phòng

Cù là Quan-âm *Mới phát-minh*

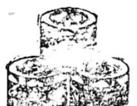

Năm đời gia truyền, danh tiếng đã lâu, ai ai cũng biết. Hiện nay bổn dược-phòng có thứ « Dầu CU-LA mới ra đời, điều trị bá chứng, rất hay lạ thường ngàn người khen tặng, một món dầu nầy thật là công hiệu, trên đời ít có.

Mua dùng sẽ biết, chẳng phải khoe tài. Xin quí ngài, quí cô, phải hết lòng nhìn cho kỷ hiệu CULA Quan Âm kẻo lầm thứ giả.

Chủ nhơn : ĐỖ PHU kính cáo
N° 425, Rue des Marins, Cholon

Như ai có muốn mua thuốc chi thì xin do nơi nhà Đại - lý của bổn dược phòng. 1° chiếu Huỳnh Thành 2° Lê-văn Cử rue Taberd. Saigon.

Lời cảm tạ

Bấy lâu nay nhờ ơn đồng bào chiếu cố nên cuộc buôn bán của nhà thuốc tôi được phấn chấn và tôi nay mới sửa soạn mở rộng tiệm sắp đặt theo điệu kim thời nên xin mời quí vị đồng bào đến viếng.

Tôi hết lòng cám ơn quí vị và xin tặng cho quí vị chút đỉnh đồ mỗi khi quí vị mua vật chi đáng giá một đồng.

Kính cáo:

Pharmacie de Pakao
Nos 10 et 106, Bd Albert 1er
(en face du cinéma A-Sam)
Chủ nhơn : Thái văn Hiệp
Bào chế sư nhứt hạng
Cựu học sanh trường y khoa Paris

PHẤN-THU-CÚC

Màu trắng như bông bưởi, màu hồng như hoa hường, sẽ làm cho quí bà, quí cô xinh đẹp như cánh hoa tươi, tinh chất phấn THU CÚC nên đồ nội hoá; chất tinh-khiết, mùi thơm dịu, giữ được nước da mịn màng tươi tắn luôn. Giá tuy rẻ tiện cho quí bà quí cô dùng được thường ngày : nhưng mà phẩm chất trọng thể của phấn không bao giờ mất được dùng nó mịn da và không có mụn.

Giá mỗi hộp...... 0$50
Phấn nước ve lớn. 0.40
Phấn nước ve nhỏ. 0.20

CÓ TRỮ TẠI : 203 rue Frère Louis Saigon.— Mme Nguyễn-thị-Kinh Halles centrales Saigon. — N. 4 rue Philastre Pnom Penh. — Maison Asion à Paksé (Laos).

GIA-BỬU-ĐƯỜNG

DƯỢC PHÒNG
90 Bd. Tổng-đốc-Phương
CHOLON

Bổn đường trước ở đường Cây Mai buôn bán gần 10 năm, nay vì muốn mở rộng cửa hàng nên dời lại đại lộ Tổng-đốc-Phương số nhà 90 (ngang rạp hát Đại-vỏ Đài) Cholon, nên bổn đường kính cùng quí quan và quí vị thân chủ được rõ, đã có gởi thơ hay giấy thép thì xin do nơi địa chỉ mới trên đây.

MỸ NHƠN - VIỆN

Madeleine Bùi-thị-Long

46, Boulevard Bonard-Saigon

Kính trình quí Bà quí Cô được rõ :

Bổn viện có được nhiều bức thơ gởi đến hỏi thăm về sự săn sóc da mặt mà bổn viện không hồi đáp vì có lắm bức thơ không gắn tem để trả lời.

Vậy quí Bà quí Cô muốn hỏi thăm điều chi, bổn viện rất sẵn lòng trả lời nhưng xin quí Bà quí Cô nhớ gởi theo con tem. Bổn viện rất cám ơn.

HAY KHÔNG THỂ NÓI !

DẦU VẠN AN

của nhà thuốc
VÕ-VĂN-VÂN THUDAUMOT

Bứt tới xương lấy bông gòn nhúng dầu băng lại liền, ba ngày lành liền.

Dập nát da, xức dầu nầy không sưng, không nhức, không đau.

Trật lọi xương bóp dầu nầy hết trật không sưng ; bị té sưng mình bầm máu thoa hết liền.

Ghẻ hòm, mụt lớn bằng đồng bạc cũ, xức trong một tuần lễ lành liền, các thứ ghẻ nhỏ xức lành liền.

Các thứ phong sưng mình, nhức mỏi, thoa bốp hết liền.

Hay không thể nói
DẦU-VẠN-AN
Của nhà thuốc VÕ-VĂN-VÂN
THUDAUMOT

Cùng chư độc-giả

Bổn báo phái-viên là M. Nguyễn-văn Sanh đi cổ động và thâu tiền bảo ở miệt Longxuyên, Châuđốc, Sadec, Bentre Cantho và Travinh xin cho độc giả chiếu cố giúp cho M. Sanh làm tròn phận sự, bổn báo xin cám ơn chư vị trước.

La Tribune Indochinoise
Đuốc Nhà Nam

TIỂU-THUYẾT CỦA ĐUỐC-NHÀ-NAM N° 220

KHÍ HUYẾT ANH HÙNG

PHÚ - ĐỨC

Lục Lạo vừa nói vừa cười tuy là diễu cợt, nhưng thầy đội nghĩ lại giựt mình vì biết nói lỡ lời, nếu Hoàn ngọc Ẩn nghe được thì nguy cho thầy lắm nên cười hề hà vỗ vai Lục Lạo và nói « Thằng hai mầy đừng có giận nghé » Lục Lạo phủi tay đội Tỳ Đại và nói : « Ê, đừng có o bế [illegible] vỗ vai vỗ vế được đâu thầy. Nói làm sao cho tôi nghe vừa lỗ tai thì may ra tôi hỉ xả, chớ chuyện thầy nói quan hệ lắm, chẳng phải tầm thường. Ông Hoàn là người giàu có đến bực nào, danh giá đến đâu, có phải là một tay ba ngọe xỏ lá để cho thầy nói chơi được đâu ? »

Tỳ Đại biết lỗi mình gật đầu nói : « Phải em à, thôi qua chịu lỗi vì nói không kịp xét, xin em đừng ghim vào lòng mà làm hại qua tội nghiệp. Qua ăn năng lắm, Thật ông Hoàn ngọc Ẩn không phải là người chẳng đáng cho qua kính trọng. »

— Đó, nói như vậy có phải là nghe vừa lỗ tai của tôi đã tồn với thằng thầy bù chẹt mọ cắt tiền cạo vảy bởi chiếu. Thôi chuyện đó kể như không có, tôi tánh vui vẻ hay diễu cợt, chẳng phải như ai là hay kẽ vạch.

Thầy hãy an lòng. Còn Huỳnh Long bây giờ ở đâu ?

— Bất nhơn quá nó đã thoát thân được rồi.

— Thiệt mấy cha bất tài quá.

— Hứ, khéo nói lớn lối, Huỳnh Long mà thoát thân được tại chú em phá gạo hồi nãy.

— Ủy cái gì mà thầy nói tôi phá gạo.

— Thiệt chớ tại chú vào miếng đất bỏ hoang kia chạy bậy bạ làm cho người ta lầm là Huỳnh Long mà rược bắt ôm vật. Phải trong lúc đó chú lẹ miệng la lên thì làm sao mà người ta bắt lầm ? Cái nầy chú để cho người ta khiến chú từ trong miếng đất trống ra đến ngoài đàng rồi nhờ có đèn sáng mới thấy mặt.

— Không, thầy trách tôi không được đa. Trong lúc tôi bị đè có cha nào bóp họng bóp hầu và thọi tôi ngay cuống họng tưởng nghẹt hơi xỉ lỗ rồi la gì được. Thiệt lúc đó tôi giận gần ói máu, nhưng phải bậm môi đánh chữ làm thinh. Thôi đừng có nhắc lại giông dài mất ngày giờ. Mấy cha không kiếm được Huỳnh-Long thôi thì hãy ra về ngủ cho xong, để tôi ở lại lãnh việc đi tìm kiếm, may ra có bắt được nó đem về lãnh bạc thưởng lại còn thăng lên chức đội theo lời ông Phách-Tỵ hứa với tôi hồi nãy.

Thầy đội Tỳ Đại ngó từ trên đầu xuống dưới chơn Lục Lao với cặp mắt khi dể rồi vuốt râu vừa cười mà nói rằng: «Bộ tịch chú mầy thắc đáy lưng cho đau bà không chặc, sức bắt dễ không đủ chim ăn mà khéo nói chuyện bắt được Huỳnh-Long.

À .. chú mầy quên cái thoi như búa sắt đập đầu bó của Huỳnh-Long mà chú mầy đã thưởng thức ngon lành trên ỏ đất trước kia sao ? »

Lục-Lạo rút cây súng sáu trong túi áo đưa ra mà nói rằng: « Tôi dầu có bắt tài mà có con chó lửa nầy tôi có sợ gì ai. Gặp Huỳnh Long tôi ngoắc nó lại thọc mũi súng nầy vào lỗ tai mà vầy thử coi nó cứng đầu đến bực nào mà.»

— Hi hi hi... chú mầy ỷ có cây súng sáu lên chi. À. tôi cũng nói giùm đừng ỷ có súng sáu mà bộ con khỉ Huỳnh - Long giựt được sẽ cho lại một búa dập hồ nữa mà kêu trời.

Cám ơn thầy có lòng tốt, thôi mạnh ai hãy lo đi làm việc của mình. Đừng có khi dể tôi mà lầm.

Lục Lao liền bước chơn đi. Viên thanh tra nói với Tỳ Đại rằng : « Thầy đừng có khi dể thằng Thổ hành Tôn ấy e phải lầm. Bề nào nó cũng là học trò ông Hoàn ngọc Ẩn. »

Thầy đội Tỳ Đại cười ngặc mà rằng : « Hứ, cái thằng đầu đít có một gan ấy mà tài tình gì ông ? Nó làm nghề hát xiệc may ra có người hoan nghinh ».

Lục Lao nghe thầy đội khi dể mình tức giận xây lưng đi lại nói rằng : « Thầy đội dám khi dể tôi như thế xin có chứng ông thanh tra, sáng mai thầy phải đánh gươm với tôi cho tôi gỡ danh giá.»

Thầy đội nhướng đôi mày lên : « Đánh gươm ? chú mầy biết đánh gươm nữa à ?»

— Còn, còn khi dể tôi nữa. Phải, mai đúng sáu giờ sang tới chờ thầy tại vườn trái sau của bác Hoàn tại Phú-nhuận. Thầy biết nơi đó [illegible] đừng có sợ chết mà từ chối đa.

— Biết chớ sao không.

— Vậy thầy chịu lời rồi ?

— Chưa được, tôi xin đợi thương tích nơi tay tôi lành đã.

— Không, cầm gươm tay mặt không được thì cầm tay trái. Tôi cũng cầm gươm tay trái mà đánh với thầy. Nếu sợ chết thì nãy xin thôi ngay bây giờ.

Thầy đội Tỳ Đại vẫn là người khí u khi anh hùng, và lại có biết võ nghệ, có học song kiếm nên đáp : À được, ta sợ gì chú mầy.»

— Xong, ngày mai thầy nhớ vân theo hai người bên thầy, bây giờ tôi cấm không được nói tới đến tôi nữa đa. [illegible] lo phận sự nay.

Còn nữa

SAVON VIET-NAM

Tốt hơn hết

Nhà chế tạo :
TRƯƠNG - VAN - BEN
N° 40, Quai de Cambodge
Téléphone 107

CÓ ĐỊNH Ý
CÓ THIỆT HÀNH
CÓ KẾT-QUẢ

Mở một con đường mới trong nghệ Đông-Phương là định-ý của nhà thuốc ĐẠI-ĐỒNG ở 96, đường Pellerin Saigon. Định-ý được phải thiệt-hành được, thiệt-hành được, có người theo là định-ý đạt được... tay mới đạt được trong muôn một.

Như : Tùy thời-tiết Đại-Đồng phát-hành thu

PHONG-NGỪA

Công hiệu có thì được ứng-dụng ngay. Thế nên số thân chủ tiêu thụ càng ngày càng gia tăng tất đục các nhà thuốc khác thi nhau phát hành thuốc « Phong Ngừa » vậy Đại-Đồng lấy làm hân hạnh mà giới-thiệu thuốc Phong Ngừa Đại-Đồng và thuốc Phong Ngừa của các đồng nghiệp đã phát hành cho quí thân chủ.

NHÀ THUỐC
ĐẠI-ĐỒNG
96 Pellerin — Saigon

Đồng-bào nên lưu ý

Nguyên tôi mắc bịnh ho và tức ran cả ngực hơn 2 năm, tôi uống dủ thứ thuốc Tây Nam, cũng có bớt, mà không dứt bịnh. Sau tôi nhờ người bạn chỉ tôi đến tiệm thuốc «ÍCH-NGƯƠN-ĐƯỜNG» *số 295 Phú-nhuận*, tôi mua một hộp thuốc ho **Giá 1$40**, về uống hết hộp, thì thấy bớt nhiều, sau tôi đến mua thêm, thì gặp thầy Năm ở nhà. Thầy coi mạch cho toa và dặn tôi uống thêm hai hộp với 5 thang thuốc thì dứt.

Thiệt y như lời : tôi đến coi mạch có 3 lần chỉ uống có 5 thang thuốc với 2 hộp thuốc ho, thì thiệt mạnh lại ăn được lợi sức như xưa, nên tôi rất cảm tạ ơn thầy, và giới thiệu cùng đồng bào, nếu ai có bịnh chi cứ đến tiệm **ÍCH-NGƯƠN-ĐƯỜNG** *số 295 Phu-nhuan* (Saigon) thì mới khỏi lo tiền hết tật còn, vị tôi có dùng mới biết.

BIỆN ĐẬU
Làng Kiển-phước
Tổng Hoà-lạc-hạ GOCON

Cuộc thi vẽ hình Affiche

Hãng Savon Việt-Nam mở cuộc thi vẽ hình một người đàn bà Việt-Nam đứng mời mua Savon Việt-Nam (đưng Savon hoặc chỉ miếng Savon). Một người đàn bà giống hình vẽ ở trong miếng Savon Việt-Nam, vẽ ba màu.

Giải thưởng hạng nhứt : 50$00
Giải thưởng hạng nhì : 20$00
Giải thưởng hạng ba : 10$00

Hình chọn đứng cho đẹp, cách đứng cho dịu dàng, y phục cho đúng hoàng.
Hình vẽ trong giấy dessin bề cao 60c/m, bề ngang 40c/m

Cuộc thi nầy thâu đến ngày 15 Juillet 1935 thì dứt

Hình vẽ gởi thẳng cho hãng Savon Việt-Nam ở Cholon

PHÒNG KHÁM BỊNH

Dr NGUYỄN-VĂN-NHẢ

172 (trên lầu), đường d'Espagne — SAIGON —
(sau chợ Bến-Thành)

DALAT

Phong cảnh đẹp phong thổ mát mẻ, trong Tam-kỳ có một

HOTEL D'ANNAM

Giá ăn và ở mỗi ngày
Cơm Tây hai người 6p.00
Cơm Annam hai người 4.$50
Đi có gia quyến và ở lâu ngày tính giá rẻ.
Có Villa meublée cho mướn
M. Nguyễn-ngọc-Chúc
Propriétaire

THUỐC HO

MẬT SAMSON

Là thứ thuốc có thí nghiệm bởi các lương y đại danh · chia ra nhiều số để trị các thứ ho, bất cứ là chứng nào, nếu dùng MẬT SAMSON thì thấy hiệu quả liền. Lại MẬT SAMSON chuyên trị nội tâm, nên ai đau ngực mà phục MẬT SAMSON là thấy khoẻ mạnh : đã có nhiều bức thơ khen tặng, xin hãy dùng thử thì sẽ được vừa ý.

Mỗi ve 150 grs... 0$50

Ai ở xa muốn mua xin viết thơ nói rõ người bịnh đờn ông hay đờn bà già hay trẻ, ho lâu hay mới, và gởi cho cái mandat. Bán tại :

Nguyễn-văn-Đức Antoine
129, rue d'Espagne —:— SAIGON

Giá lúa và tin tàu

Giá lúa tại Cholon

NGÀY 13 JUILLET 1935

LÚA

(Mỗi tạ 68 kkilos,

Gocong	1.94	Omon	1.77
Bentre-Ba	1.94	Cairang	1.77
Bentre	1.82	Tho-Not	1.77
Mytho-Tânan	1.82	Longxuyên	1.76
Cai Lay	1.82	Châudoc-Blanc	1.70
Cai-Be	1.80	— Rouge	1.53
Vinhlong	1.80	Tânchau	1.53
Bakê	1.81	Sadec-Blanc	1.70
Can-Chon,	1.82	— Rouge	1.53
Cang-Long	1.82	**CAOMÊN**	
Travinh	1.82		
Baixau	1.85	Battambang	1.75
Baclièu	1.85	Banam	
Rachgia	1.92	Soairiêng	
Phuoc-Long	1.92	Lua do	1.53

GẠO

(Mỗi tạ 60 kilos)

Gạo N·1	25·/.	2.78
Gạo N·2	40·/.	2.48
Tấm 1-2		1.88
Tấm 3-4		1.78
Cám trắng		0.95
Cám lức		0.60
Bao lúa ve		16.00
Bao gạo		19.20

Bao đo mỗi trăm kilo ở Cholon.
Từ tó

TÀU TỚI

Ở Pháp lại
Le Min vers — 17 Juillet

Ở Bắc và Trung-kỳ về
Le Cap St-Jacques — 20 Juillet

Tàu và Nhựt về
L'Andre Lebon — 19 Juillet

Singapore về
L'Albert Sarraut — 8 Juillet
Le G. G. Merlin — 11 Juillet

TÀU ĐI

Qua Pháp
Le Général Melzinger — 10 Juillet
Le Landre Lebon — 21 Juillet

Ra Bắc và Trung-kỳ
Le Claude Clappe — 9 juillet
Le Dalny — 10 Juillet

Qua Tàu và Nhựt
Le Sphinx — 10 Juillet

Qua Singapore
Le G. G. Merlin — 15 juille

17 Juillet 1935 : Mở phòng khám bịnh tại 57, đường Galliéni — SAIGON
(gần rạp hát Thành-Xương)

Docteur NGUYỄN-VĂN-BỔN

Tốt-nghiệp Viện Y-khoa Thuộc-địa thành Bordeaux
Tốt-nghiệp khoa SẢN DỤC và PHỤ-KHOA thành Paris
Tốt-nghiệp Đại-học Y-khoa Thủ Dục
Hàng-hải lương-y.— Chuyên-môn chữa bịnh đàn bà.

Giờ coi bịnh | *Mai : 8 giờ tới 12 giờ* / *Chiều : 3 giờ tới 7 giờ*

ENSEIGNEMENT PRIMAIRE ET PRIMAIRE SUPÉRIEURE FRANCO-INDIGÈNE.

Professeurs compétents

Ouverture 1er Aout 1935

INSTITUTION ĐINH-TƯƠNG

Vaste bâtiment
Joli parc
Prix modérés

Rue Thomson — **MYTHO**

Thuốc tây bào chế theo điệu Annam
Mới lần thứ nhứt thuốc Tây bào chế tại đây dùng vị thuốc trồng tại xứ

THUỐC TONI KOLA

Thuốc bổ trái tim, đại bổn ngươn thần làm bằng chất :
NOIX DE KOLA TƯƠI TRỒNG TRONG XỨ
(Teinture fraiche de noix de Kola)

Thuốc rất thần hiệu

Có trữ bán tại những nhà thuốc tây dưới đây :

SAIGON : *Pharmacie Mus, rue Catinat* / *Pharmacie de Tândinh, rue Vassoigne* / *Pharmacie de Saigon, Bd. Bonard*
VINHLONG : *Pharmacie Nguyễn-viết-Cảnh*
SADEC : *Pharmacie Nguyễn-viết-Nguơn*
CANTHO : *Pharmacie Khương-bình-Tịnh* / *Pharmacie Bùi-văn-Sách*
SOCTRANG : *Pharmacie Lê-văn-Thọ*
BACLIEU : *Pharmacie Trần-văn-Phiên*

Mua sỉ do nơi : **M. Thái-văn-Hiệp**
PHARMACIE DE DAKAO
104-106, Bd. *Albert 1er* — SAIGON

MỘT VIỆC MỚI LẠ : Mời qui vị đến xem Tại đại-lộ Bonard số 122-124 (ngang nhà thương thí SAIGON) — Tél. 383

MỚI KHAI TRƯƠNG MỘT NHÀ THUỐC TÂY LỚN

Grande Pharmacie de Saigon

NGUYỄN-VĂN-CAO DOCTEUR EN PHARMACIE — Nhứt hạng Bào-chế sư, Y-khoa bác-sĩ

LỜI DẶN CẦN KÍP VÀ HỮU ÍCH — Mời quí vị đến xem cách sắp đặt hoàn-toàn theo kiểu mấy nhà bào-chế kim-thời bên Paris. Bán đủ các thứ thuốc Tây và ngoại-quốc. Mỗi kỳ tàu ở Pháp sang đều có thuốc mới lại. Sau khi quí vị ra khỏi phòng khán mạch của chư-vị Lương-y, Bác-sĩ xin mời đến tiệm tôi bổ thuốc, thì quí vị đặng vui lòng và vừa ý.— Có bán cách lảnh-hóa giao-ngân, cách gởi nhậm lẹ nội trong ngày đúng thơ.

TIỂU-THUYẾT Đ.N.N. — SỐ 89

CHƯƠNG THỨ NHÌ

V

— Thưa ông, tôi có quen lớn với bà phủ Tùng ở Bếntranh nhiều, tình thân mật tôi đối với quan quận cũng dày chặt. Tôi thấy bà lớn có một cô cháu gái, bà nói là cháu kêu bà bằng cô và là linh ái ở nhà đây... Tôi muốn đi nói linh ái đặng cưới cho... em tôi. Bà lớn bảo tôi phải đến hỏi nơi ông...

Hình như ông phán lấy làm lạ mà nhớ trực lại mình còn một đứa con gái đến tuần cập kê. Câu chuyện gây ra thình lình quá, ông không đáp từ mau mắn với khách được.

Thấy ông phán lặng thinh, Linh Mẫn tưởng ông suy nghĩ đặng trả lời cho mình. Anh ta bèn khoe của cải gia thế mình, khoe mình từng quen thuộc nhiều nhà quyền quí, khoe mình có thanh thế, giao thiệp nhiều. . . Linh Mẫn càng nói lâu, ông phán càng lộ vẻ vui nhiều. Bà phán ngồi bên kia ván, xỉa thuốc lóng tay nghe không xen vô nói gì hết.

Hạo Nhiên đang nương dựa dung thân trong một cái không khí nặng nề buồn bực. Câu chuyện của khách khiến trí ông nghĩ vơ, nghĩ vẩn, tưởng tượng cái cảnh con ông có chồng giàu sang, có nhà lầu, xe hơi, rồi đem ông về cùng ở chung một nhà, sớm tối cung phụng điều dãi, bằng không ít ra cũng chuyên vận tiền bạc cung cấp ông cho đến ngày ông trăm tuổi già.

Ông mừng. Nhưng ông không lộ vẻ mừng lung, cũng không ra chiều lãnh đạm. Kỳ trung là ông có lòng lo việc hôn nhơn con ông thất bại trong dịp nầy. Nhưng Linh Mẫn lại cố nài ông : ông vững lòng. Chừng ấy ông mới nói chuyện nhiều, ông khoe con ông đủ công, ngôn, dung, hạnh ; ông nói ông mong con ông vui chữ hạnh phúc, nghĩa là có chồng xứng lứa vừa đôi, ý hiệp tâm đầu là đủ, bất luận chỗ sang, giàu nghèo. Sau rốt, ông bừa chịu, ông đòi coi mặt chú rể.

Linh Mẫn cười rồi thú thật rằng mình đi nói vợ cho mình. Ông phán càng vui hơn nữa. Tuy vậy, ông cũng nói ông sẽ trả lời chắc sau khi ông đi Bến-tranh thương lượng với bà phủ và hỏi ý Thanh Hoa.

Linh Mẫn kiếu từ vợ ông phán ra về. Ông đưa khách ra tới xe hơi.

Chín bữa sau, Linh Mẫn đến nhà quan phủ Tùng dùng cơm tối và ở chơi đến 11 giờ, rồi ra về, gặp Lượng.

Đêm ấy, Lượng không yên giấc, đầu óc rối loạn, không biết tính sao, nhứt định làm gì.

Ban đầu, Lượng tưởng khi Linh-Mẫn nghi mình có tình với *Thanh Hoa* rồi dối mình đặng trêu cợt mình chơi. Nhưng dầu thiệt anh ta có đi nói nàng, không lý nào nàng ưng anh ta làm chồng... Không biết chắc được... Nếu vợ chồng quan phủ ham giàu gả cháu, Thanh-hoa chuộng sung sướng vật chất, ưng ngay, thì mới sao ?

Nghĩ đến nỗi đó, tâm thần Lượng choáng váng, như chóng mặt, dạ sóng.

Sao lại có cái cảm-giác gì lạ vậy ? Nếu *Thanh Hoa* có chồng không xứng đáng, mình phải thương hại số phận nàng thôi, chớ sao lại có cái cảm giác như ngây, như dại, như ganh, như ghét là làm sao.

Trằng trọc suốt một đêm. Sáng ra Lượng định tâm, tự yên ủi mình, tự nói rằng : tại mình lo lắn vậy, chớ chưa có gì quả quyết. *Hãy chờ coi.*

Cách bữa Linh Mẫn đi Cântho về hai ngày quả có ông phán Hạo Nhiên ngồi xe ngựa đến nhà quan quận Bến Tranh.

Lượng dòm lên nét mặt ông, thấy ông ăn nói nhỏ nhẹ với bà phủ, chiều chuộng em rể từ chút, nâng đỡ tưng tiêu Thanh Hoa như vàng. Bà phủ thấy mặt anh, coi mòi bà không vui ; còn quan phủ đối với anh vợ rất là thờ-ơ lạnh lẽo.

Lượng không quan tâm đến mấy người ấy nhiều, chỉ chú ý có mình Thanh *Hoa* mà thôi. Lượng không nghe ông câu chuyện được minh bạch, vì không được ngồi yên một nơi nghe chuyện, nhưng Lượng trộm xem sắc diện Thanh Hoa tươi rói. Thấy Thanh *Hoa* vui bao nhiêu, Lượng càng đau đớn bấy nhiêu.

Ong phán ở Bếntranh chơi hai ngày rồi về Cantho. Ông về rồi, sự nghi ngờ của Lượng mới thành ra thiệt tế. Quan phủ chầm rãi đọc chuyện hôn nhơn cháu vợ ngài cho thầy ký nghe rồi ngài nói :

— Tôi cũng mong nó ưng phức nơi nào cho rồi, ai gả đâu tự ý. Nó ở trong nhà nập nợn với cô nó thấy ghét quá. Áo quần một ngày không biết mấy sắc, son phấn liền liền. Trong mùng mới chun ra là loảo quần, giày vớ. Con nhỏ nó ưng chỗ đó cũng được. Thầy nghĩ coi : những người quyền quí có chức vị họ kiếm vợ giàu họ cưới, chớ ít ai dại gì ham sắc đẹp ; còn bọn gia tư vừa đủ ăn, học thức tức dụng, họ thấy thế cách con nhỏ họ có dám léo đến đâu. Duy có hạng vương tôn công tử, ưa se sua, ham sắc đẹp mới đem nó về như một vật xa xỉ phẩm.

Còn nữa

Hãy hút thuốc điếu

«ĐẠI-NAM»

Ngon hơn hết

0$03

Mỗi gói 20 điếu

Cie Coloniale des Tabacs

Nếu bị phát lạnh,
Nếu ho sổ muĩ,

ASPIRINE USINES DU RHONE

Ba lần một ngày, mỗi lần uống một miếng với nửa cốc nước, đỡ đau nhức trong vài phút, ngăn ngừa không cho bệnh nặng ra, sau không sinh ra lôi thôi.

Đòi thuốc

ASPIRINE USINES DU RHONE

vì phải cần dùng một thứ thuốc thật tinh sạch, không hại trái tim, dạ giày và bùng dục, các thuốc khác không bằng được thuốc này.

Hộp kẽm : 20 miếng - Gói nhỏ : 4 miếng

Hãy hỏi xin nơi bổn-hiệu

hoặc

nơi các nhà đại-lý của bổn hiệu

Sách thuốc mới năm 1933

THỌ THẾ BỬU PHIỆT

(In theo thể niên-lịch)

Rất hữu ích cho gia-đình

lại

đặng dự một cuộc đố rất vui

Nếu may sẽ đặng tặng thưởng

Nhà thuốc **Thiện-hòa-Đường** *Cholon*

Trường LÊ - BÁ - CANG

32 - 44, rue Aviateur Garros -:- SAIGON

Dạy từ Cours Supérieur đến lớp 4ème Année

DIRECTEURS DES ETUDES :

M. Lê-bá-Cang, *Diplômé de l'Ecole supérieure de Pédagogie (Lettres).*

M. Hồ-văn-Ngà, *Ancien élève de l'Ecole Centrale (Sciences).*

TENNIT

TRẬN CHIM - GIAO ở S. T. C. sớm mai chúa nhựt

Hôm sớm mai chúa nhựt quan Thống-Đốc Nam-kỳ đến sân S.T.C. xem trận Chim Giao là cái triệu chứng rằng chánh phủ rất để ý đến việc đi qua dự cuộc tranh vô địch Mã-lai vì đó là một việc làm quảng cáo cho Đông-Dương.

Ngoài quan Thống-đốc ra lại có nhiều nhà tai mắt ở Saigon đến sân S.T.C. xem, có ông Trần văn Khá hội đồng quản hạt và ông Paul Huê hội trưởng của hội S.T.C tiếp rước rất niềm nở.

Trong đám những nhà tai mắt nên kể ông Delachevrotière hội trưởng Hội đồng quản hạt ông Nguyễn phan Long phó hội trưởng hội đồng quản hạt, ông quan năm Sée, ông Pinaud ông Soyez và ông Bec hội đồng thành phố, ông Pargoire và nhiều người khác không thể kể hết được. Những nhà tai mắt đó không phải lạ gì với cách chơi của Chim. Giao nhưng đến dự kiến là tỏ rằng mình tán thành công cuộc tổ chức của ban trị sự lo cho Chim, - Giao đi dự giải quốc tế Ma lai năm nay.

Cùng với các người ấy, anh em mộ thể thao đến xem trận nầy cũng đều tỏ tình đoàn thể muốn giúp cho Chim Giao đi qua dự cuộc tranh dự cuộc tranh giải quốc tế năm nay tỏ rằng làng tennit xứ mình chẳng phải đã qua buổi hưng thời và chúng ta cũng còn chống cự được trên trường quốc tế.

Kết quả trận đánh thì thật ra không có gì là quan hệ. Vì chúng tôi đã nói ở trên rằng cách chơi của Chim, Giao chẳng lạ gì với anh em Chim thắng Giao trong ba sets 8-6, 4-6 và 6-3 mà đoạt cúp Trần văn Khá. Lần trước Giao thắng Chim, lần nầy Chim thắng lại, thôi thế xây vần nhưng ta phải nói rõ là trận nầy đánh dở hơn trận trước vì đêm hôm thứ bảy trời mưa xối xả, sân ướt phải chùi lau nên còn trợt dữ lắm.

Chim với Giao hai người giỏi hai cách. Chim thì nhờ lên lưới đem những ngón võ lê thần tình ra cho bến địch phải đứng. Giao thì nhờ chạy giỏi dỡ banh hay. Mà sân ướt Chim làm sao dám lên lưới. Lên rồi dễ gì choản qua lại cho mau được ? Còn Giao thì dễ gì chạy cho mau dễ lượm những banh hai bên góc của Chim.

Vậy nên cả hai đều đứng dưới cái sân lo đỡ banh qua mà cũng không dám đánh mạnh vì chơn chẳng đứng vững được.

Vì lẽ đó mà trận đánh không đặng hay, khác xa với những trận Chim Giao trước. Chỉ thỉnh thoảng người ta mới thấy những võ lẽ thần tình của Chim và những banh thọc rọc theo lằn của Giao Sét đầu Chim với Giao đều theo khít nhau, mỗi người đều thừa lúc bên nghịch lầm lỗi mà thắng điểm. Và cả hai đều lầm lỗi nhiều lắm, những lỗi mà nhà vô địch nhưChim và Giao bình thường chẳng nên lầm. Sau Giao thua hai trái banh dễ nên mất set đó.

Set thứ nhì Giao ăn trước bốn jeux trọn. Chim lại theo kịp. Trong mấy jeux của Chim rằng theo hay lắm banh nhiều lúc người ta vỗ tay ầm lên. Nhưng tới 4-4, Chim thua hai jeux sau mất set thứ nhì 6/4.

* *

Nhơn trận đánh nầy có anh em các hội chung quanh Saigon nhiều chỗ gởi tiền đến cho Chim với Giao.

Set thứ ba thì Chim dẫn đầu xa như Giao dẫn đầu hồi nảy Giao rằng theo gở trọn ba jeux nhưng thua 6-3 vì set sau nầy rõ ràng là Chim đánh hay hơn. Quan Thống đốc Pagès đứng dậy trao cúp cho Chim và khen tặng cả hai nhà vô địch.

Sau trận đánh ấy Nữa có dượt chơi một set với Nhánh thắng Nhánh 6-4 rồi có một set đánh đôi Chim Nhánh thắng Giao Nữa 6-2 mau lắm.

Ban tổ chức chẳng có viết thơ xin riêng hội nào cả, chỉ đăng trên báo yêu cầu các anh em có lòng hảo tâm nên lo cho Chim Giao đi Mã lai năm nay. Nhiều hội nhỏ ở Đức Hoà, Gò đen cũng phái người đem tiền đến. Hội Sport Giadinh chỉ có một sân, và mười mấy hội viên mà gởi cho trên hai chục bạc. Đứng trước sự đoàn thể của anh em ấy chúng tôi không hề nào không vui mừng và ước ao rằng chẳng có hội Annam nào không giúp cho hai nhà vô địch chúng ta cả.

Sổ những tên các vị hảo tâm đã đăng lên báo, mỗi người đều được biên lai nhận lãnh của ban tổ chức vì tiền bạc đâu đó rất đành rành, chẳng có một đều gì ám muội cả.

Những món tiền xin anh em gởi cho bổn báo đưa cho ông Trần-văn Khá, hay là gởi cho ông Trần văn Khá, hoặc ông Paul Huê thủ bổn của ban trị sự.

104 Lagrandière — SAIGON

LÀ TIỆM ĐỜN

MÉLODIA

LÀM BÁN SỬA — Mandolines, Guitares, Violons, Banjos, Pianos, Phụ tùng. Giây

RẺ, TỐT KHÔNG ĐÂU BẰNG

Lại coi sẽ rõ

Lời cảm tạ

Tôi lấy làm cảm ơn anh em và bà con cô bác đã có lòng đến đưa linh cửu hiền nội trợ tôi lên đường.

Trong lúc tang sự bối rối có đều chi sơ sót xin bà con cô bác và anh em miễng chấp.

Đa tạ
Huỳnh-thái-Hóa
và tang gia

Trường tư nào dạy học trò rất cẩn ?

TRƯỜNG **Lê-Bá-Cang**

32 - 44 Rue Aviateur Garros
SAIGON

CÙNG AI MẮC PHẢI BỊNH ĐAU TRĨ

KHÔNG CẦN CỘT CHỈ, KHÔNG CẦN ĐỐT

Xem báo *Đuốc-Nhà-Nam* thấy đăng ông chi đó cảm tạ nhà thuốc Thoại-Dư-Đường có chế ra một món thuốc « Bình tân tẩy độc phiến » chuyên trị lành bịnh đau trĩ của ông.

Tôi không biết thiệt giả thể nào, gởi lên mua 4 hộp « Bình tân tẩy độc phiến ». Vì tôi mắc phải bịnh ấy đã ngoài 3 năm rồi, ban sơ đi sông gắt và nóng, lần lần nó nổi lên một mục đỏ lối bằng cái trứng gà, mỗi lần đi xong thì nó lòi ra cái cụt ấy, phần nó lại mọc ra một cụt cứng ngắt bằng hột bắp người ta kêu là đuôi rùa.

Gởi mua « Bình tân tẩy độc phiến » tôi uống vào 2 hộp nó xổ ra hết độc địa, hộp thứ 3 lần lần mụt ấy nhỏ lại, hộp thứ 4 thì một đêm tôi ngủ sáng thức giấy đi xong, sao tôi thấy cụt ấy đã tiêu đâu mất và đuôi rùa cũng không còn.

Tôi đăng bài nầy lên báo cốt chỉ giùm cho ai mắc phải bịnh đau trĩ mau mua thuốc « Bình tân tẩy độc phiến » của nhà thuốc Thoại-Dư-Đường ở số nhà 133 đường Paris Cholon, uống vào sao cũng trừ tuyệt bịnh ngay.

Một hộp chỉ có 1p.00 thôi.

ĐẶNG-NGỌC-HỒ
Riziculteur à Omôn (Cầntho)

NGHỀ VẼ Ở NAM-KỲ TA

Nghề vẽ ở Namkỳ ta, hiện nay đang là hồi khai phát tấn bộ. Nhiều thanh niên chịu khó luyện tập hội hoạ và mở ra tiệm vẽ chơn dung để sanh nhai tự lập. Nội Saigon bây giờ đã có lắm tay chuyên môn vẽ truyền thần hay là vẽ bi họa cho các báo. Đó là một việc đáng mừng.

Những tay hội hoá chúng tôi được nghe biết, như Hội- Khanh Đặng văn Ký, Nguyễn Nam, Trần văn Lai, Bút Sơn v.v... người rành môn nọ, kẻ khéo lối kia, đều là những người thiện nghệ mà có tánh khiêm nhường, đáng nên ngợi khen, đáng nên khuyến khích.

Bức vẽ sơn của họa sĩ Nguyễn Nam

Một bạn đồng nghiệp tuần báo mấy tuần nay đăng bài điều tra về « Làng mỹ-thuật Namky », thật là một câu chuyện thiết thực nên nói. Song chỉ tiếc rằng người viết mục đó là H. H. L. đã không phải là nhà mỹ-thuật, tức thì không xem xét mỹ thuật cho đúng đã đành, lại còn có tư tâm thiên khích ở trong, thành ra cuộc điều tra của anh ta mất cả lẽ công và sự thiệt đi.

Túc như bài nói về họa sĩ Nguyễn Nam ở đường Amiral Roze, tác giả bài ấy đã bày đặt ra những lời mà Ng-Nam không hề nói bao giờ. Những người được biết rõ tài nghề chuyên môn của họa-sĩ Nguyễn-Nam đã lâu, đọc đến bài phỏng vấn kia đều lấy làm lạ vì những lời nói đã ghi chép trong đó. Té ra hỏi lại thì họa sĩ Ng.-Nam chỉ nói vỏn vẹn có 2 câu rất vắn tắt là :

1· Tôi học nghề vẽ của ông Andre Maire có Prix de Rome trong khi ông ta qua về ở Đô thiên ; 2· Vẽ sơn, vẽ chì, vẽ đen, vẽ màu, tùy theo sở thích của thân chủ. Thế mà tác giả H.H.L. về viết bài thêu dệt ra dấy trương, bày đặt những lời mà người bị phỏng vấn không hề nói, hình như tác giả có ý mạt sát người ta và muốn làm hại cho nghề nghiệp của người ta vậy.

Sự bình phẩm khen chê mỹ-thuật là quyền riêng của người nào có mắt quan sát mỹ - thuật song nếu mình đã phỏng vấn ai thì phải chép đúng lời nói người ta chớ không được thêm bớt. Bên tây, một người đi phỏng vấn ai, thường về viết bài rồi đưa cho người đó xem trước, coi có đúng không, chớ không thêm lời đặt chuyện như mấy tay phỏng sự nửa mùa ở xứ mình vậy đâu.

Tuyệt nhiên tôi không có quảng cáo cho tài nghề của Nguyễn-Nam, nhưng nói sự thiệt thì Ng. Nam cũng đứng vào trong hàng những nhà có tài hội hoạ ở Nam kỳ ta hiện nay, ấy là một việc hiển nhiên những người công tâm, không ai chối cãi.

Ví dụ bức vẽ bằng sơn, vẽ ngự dung Hoàng-thượng có quan cố toàn-quyền Pasquier đứng bên hầu chuyện, chính là một bức vẽ thần tình linh hoạt.

Thử coi hình in trên đây chắc nhiều người mới ngó phải cho là chụp nhưng chính thiệt là bức vẽ sơn của Ng. Nam đó. Bức vẽ nầy ngó cũng xuất sắt như bức vẽ hình Pasquier của họa sĩ Đặng-v-Ký mà báo nầy đã giới thiệu năm xưa.

Tóm lại trong lúc nghề hội họa mỹ-thuật của ta bắt đầu, ta nên khuyến khích cho những người có tài nghề mới được chớ không nên vì tiểu hiềm tư ý mà làm cho người ta nản lòng lại còn lạm sai sự thiệt đi nữa.

Những nạn xe cộ

(Tiếp theo trương nhứt)

Tai nạn vừa xảy ra thì trong nháy mắt người ta đã bu lại xem thật đông.

Coi lại thì người xa-phu không sao chỉ có người ngồi trên xe bị trặc tay và sưng trên mặt chút đỉnh.

Chiếc xe hơi ấy số *C. B.* 849 hiệu Citroen do một người Pháp cầm tay bánh ở bên đường Frère Louis chạy đến Ngã sáu vì muốn quẹo ấp qua đường Verdun nên đụng nhằm cái xe kéo số S. 892 do anh xa phu Võ văn Nguyệt kéo.

Người Pháp kia thấy thế liền vầy anh Lãi lên xe hơi rồi mở máy chạy nói là chở đến nhà thương thí để băng bó.

Tai nạn xảy ra rất lâu mà không thấy người linh cảnh sát nào đến làm biên bản cả.

Về sau có một viên đội cảnh sát đi tuần ngang đó thấy vậy mới ra lịnh cho một cái xe kéo khác chở xe anh Nguyệt xuống bót quận nhì. Tội nghiệp anh Nguyệt bị rủi ro mà chẳng được bồi thường chi hết.

THUỐC SỐ 2

Còn ai không biết thuốc số 2 của nhà thuốc VÕ-VĂN-VÂN và đều nói rằng chỉ có thuốc số 2 của nhà thuốc VÕ-VĂN-VÂN trừ đặng chứng bịnh ngặt nghèo của phe nam nữ là :

MỘNG TINH, DI TINH, HUỢT TINH

Và cũng chỉ có ông VÕ-VĂN-VÂN khảo cứu, và các nghĩa rành rẽ chứng bịnh trước nhứt, mà sau được nhiều người tán thành, hễ cứ thuốc bổ thận thì kèm thêm vô 3 chứng bịnh kể trên mà ăn nhập vào đâu.

Vậy xin anh em chớ tin lời bướng bỉnh mà phải tốn tiền vô ích, nhiều khi còn phải mang hại.

Hãy nài cho được thuốc số 2 của nhà thuốc VÕ-VĂN-VÂN THUDAUMỘT là :

TẠM TINH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN

Mỗi hộp (5 hoàn). . . . 1$00

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC-PHÒNG — THUDAUMỘT
Bán tại Nhơn-Hoàng — Nguyễn-thị-Kính
Saigon và khắp nơi

Máu đầu nhuộm áo cà-sa

(Tiếp theo trương nhứt)

cùng đi chung xe thì họ nói ở núi Sam có tới 8, 9 kiển chùa vừa lớn vừa nhỏ, mà chùa Tây An là chùa tốt nhứt.

Trước mặt mình đã thấy dãy núi Thất-Sơn chập chồng chẳng ngang. Tới ngã ba Nhà Bàn một ngã đi Nam-Vang Tịnh Biên, còn một ngã vào Xà Tón về Saigon (theo ngã Long Xuyên) xe đậu lại không chạy nữa. Họ chờ hành khách. Mình giục họ cách nào cũng không được. Gần hai giờ đồng hồ sau, họ mới chịu đi. Ngồi lì ở một chợ nhà quê, nghe những tiếng « bòn ơi, tu na... » lăn líu từ trong cửa miệng của chú khách, thằng từng, chị đàn bà Annam, ông lục mặc áo vàng, không hiểu gì cả thật bực mình hết sức

Cách 17 cây số nữa tới Xà tón xe đến ngã ba Voi từ đó vô núi Voi ba cây số. *Đường* vô núi Voi tức là đường vô chùa Phi-Lai xe chạy thẳng chớ không vô Voi Những người muốn đi chùa Phi Lai phải xuống xe hơi đi bộ vô, ai không muốn lội bộ thì chờ chuyến xe từ Châu-đốc vô thẳng núi Voi mà đi.

Thấy tôi là người ở xứ xa mới tới có người tỏ cho tôi biết rằng ở đó tuy là phần đất của Annam song người Thổ ở rất nhiều, có đi thì coi chừng đừng đi một mình trong mấy con đường vắng.

Có nhiều bọn thổ liều mạng, không biết trong mình có tiền hay không, cứ a lại lấy búa hoặc lấy rựa cắt cổ mình cho chết cái đã, rồi mới lục lưng lấy tiền.

Có một xu trong túi chúng cũng không từ. Nhiều người đi núi thường bị bọn Cao miên bốc lột một cách rất dã man giữa ban ngày.

Tôi nghe họ kể nhiều chuyện gớm ghiết chạnh tưởng như mình sắp đi vào xứ « Bà Láp », cũng có hơi lo, lo cho mình không được trở về để thuật lại cho bà con nghe biết những câu chuyện mình được nghe thấy.

(Còn nữa)

Đua xe máy

Fidélis thắng cuộc đua nước rút

Lại một sự thắng trận của Fédelis nữa. Anh bọc sanh da đen tranh nầy thật là vô địch nghề nước rút ở xứ nầy và chắc hẳn chẳng ai đua lại cả.

Song cuộc đua hôm 14 Juillet chẳng hùng tráng bằng tranh cuộc vô địch nước rút hai tháng trước.

Người ta tưởng Michaud và Leoni sẽ làm mồi phiền lo cho Fidélis được té ra hai người đó chẳng ai vào độ chung kết được cả và Hương lại được hân hạnh ấy.

Trước khi đua chung kết ai cũng biết Hương thua song Hương chống cự hăn hòi rút bỏ được Fidélis theo kiệp qua Hương thắng một mình xe. Sự thắng trận ấy rất rõ ràng chẳng có tranh biện gì nữa cả. Và Fédelis rõ là tay nước rút lợi hại nhứt ở đây.

Kết quả những séries (tốp) và bán kết chung kết như sau nầy :

1·) Tốp đầu.— Hạng nhứt : Michaud.

2·) Tốp nhì.— *Hạng* nhứt :Mégy

3·) Tốp ba.— Hạng nhứt : Hương
Tốp 4.— *Hạng* nhứtLéoni. Tốp 5.—Hạng nhứt Carpentier. Tốp 6.— Hạng nhứt Còn. Tốp 7.— Hạng nhứt Lang. Tốp 8.— Hạng nhứt Fidélis.

Đua vớt mấy người hạng nhì

Tốp nhứt.— Hạng nhứt Lượm. Tốp 2.—Hạng nhứt Các.Tốp 3.— Hạng nhứt Lợi. Tốp 4.— *Hạng* nhứt *Hesse.*

Đua tứ kết

Tốp đầu.—*Hạng* nhứt Michaud
Tốp nhì.— Hạng nhứt Léoni
Tốp ba.—Hạng nhứt Carpentier
Tốp tư. — *Hạng* nhứt Fidélis

Đua vớt :

Tốp đầu : Hương
Tốp nhì : Còn

Đua bán kết :

Tốp đầu : Hương
Tốp nhì : Fidélis

Vào chung kết thì Fidélis thắng Hương như chúng tôi đã nói.

IMP· THANH-MẬU 5-7 Rue de Reims Saigon — Le Gérant NGUYỄN-VĂN-SÂm